

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 14. lipnja 2022.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2021/0376 (COD)

9768/1/22
REV 1

LIMITE

EF 155
ECOFIN 557
CODEC 842

NAPOMENA

Od: Glavno tajništvo Vijeća
Za: Odbor stalnih predstavnika / Vijeće

Predmet: Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja, upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova

---

Za delegacije se u prilogu nalazi konačni kompromisni tekst predsjedništva s ciljem postizanja općeg pristupa.

Prijedlog**DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja, upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

---

¹ SL C, , str. .

(1) Komisija je u skladu s člankom 69. Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća² preispitala primjenu i područje primjene te direktive i zaključila da su ciljevi integracije tržišta Unije za alternativne investicijske fondove („AIF”), odnosno osiguravanje visoke razine zaštite ulagatelja i zaštita financijske stabilnosti, uglavnom ostvareni. Međutim, u tom je preispitivanju zaključila i da postoji potreba za usklađivanjem pravila za upravitelje alternativnih investicijskih fondova („UAIF”) koji upravljaju AIF-ovima koji odobravaju zajmove kako bi se pojasnili standardi koji se primjenjuju na UAIF-ove koji delegiraju svoje poslove trećim stranama, osiguralo ravnopravno postupanje prema skrbnicima, poboljšao prekogranični pristup uslugama depozitara, optimiziralo prikupljanje nadzornih podataka te olakšala primjena alata za upravljanje likvidnošću u cijeloj Uniji. Stoga su potrebne izmjene kako bi se ti regulatorni nedostaci uklonili s ciljem da se poboljša funkcioniranje Direktive 2011/61/EU.

(2) Isto tako, za upravljanje subjektima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire („UCITS”) potrebni su pouzdan sustav delegiranja, ravnopravno postupanje prema skrbnicima, dosljednost nadzornog izvješćivanja i usklađen pristup primjeni alata za upravljanje likvidnošću. Stoga je primjereno izmijeniti i Direktivu 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³, kojom se utvrđuju pravila o odobrenju za rad UCITS-a i njegovu poslovanju u području delegiranja, čuvanja imovine, nadzornog izvješćivanja i upravljanja rizikom likvidnosti.

---

² Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

³ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

(3) Kako bi se povećala učinkovitost djelatnosti UAIF-a, popis odobrenih pomoćnih usluga iz članka 6. stavka 4. Direktive 2011/61/EU trebalo bi proširiti tako da se uključi zadaće koje provodi administrator u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća⁴ („upravljanje referentnim vrijednostima”) i servisiranje kredita uređeno Direktivom 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća⁵. Radi cjelovitosti, također bi trebalo pojasniti da bi UAIF pri obavljanju zadaća koje provodi administrator referentnih vrijednosti ili pri pružanju kreditnih usluga trebao podlijegati navedenim aktima.

(3a) Kako bi se povećala pravna sigurnost za UAIF-ove i upravitelje UCITS-om u pogledu usluga koje mogu pružati trećim stranama, trebalo bi pojasniti da je UAIF-ovima i upraviteljima UCITS-a dozvoljeno da u korist trećih strana obavljaju iste djelatnosti i usluge koje već pružaju u vezi s AIF-ovima i UCITS-om kojima upravljaju, pod uvjetom da to ne dovodi do sukoba interesa koje je nemoguće kontrolirati. Tom bi se mogućnošću poduprla i međunarodna konkurentnost europskih UAIF-ova i društava za upravljanje UCITS-om jer bi se omogućila ekonomija razmjera i doprinijelo diversifikaciji izvora prihoda.

(4) Kako bi se osigurala pravna sigurnost, trebalo bi pojasniti da UAIF-ovi koji pružaju pomoćne usluge koje uključuju financijske instrumente podliježu pravilima utvrđenima u Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶. Kad je riječ o drugoj imovini koja nije financijski instrument, od UAIF-ova bi trebalo zahtijevati da ispunjavaju zahtjeve Direktive 2011/61/EU.

---

⁴ Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1–65.).

⁵ Direktiva (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (SL L 438, 8.12.2021., str. 1–37.).

⁶ Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

(5) Kako bi se osigurala ujednačena primjena zahtjeva utvrđenih u člancima 7. i 8. Direktive 2011/61/EU za ljudske resurse koji su potrebni UAIF-ovima, trebalo bi pojasniti da bi u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje za rad UAIF-ovi trebali nadležnim tijelima dostaviti informacije o ljudskim i tehničkim resursima kojima će se UAIF koristiti za obavljanje svojih poslova i, prema potrebi, za nadzor osoba kojima su delegirani poslovi. Najmanje dva viša rukovoditelja koji su rezidenti u Uniji trebali bi biti zaposleni ili voditi poslovanje UAIF-a u punom radnom vremenu. Neovisno o tom zakonskom minimumu, može biti potrebno više resursa ovisno o veličini i složenosti AIF-a.

(6) Kako bi se poboljšala ujednačena primjena Direktive 2011/61/EU, trebalo bi pojasniti da se pravila o delegiranju utvrđena u članku 20. primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu I. toj direktivi i na pomoćne usluge iz članka 6. stavka 4. te direktive.

(7) Trgovanje fondovima ne provodi uvijek izravno UAIF, već jedan distributer ili više njih u ime UAIF-a ili u svoje ime. Mogu postojati i slučajevi u kojima neovisni financijski savjetnik trguje fondom bez znanja UAIF-a. Većina distributera fondova podliježe regulatornim zahtjevima na temelju Direktive 2014/65/EU ili Direktive (EU) 2016/97, kojima se definiraju područje primjene i opseg njihovih odgovornosti prema vlastitim klijentima. Ovom bi Direktivom stoga trebalo uvažiti raznolikost distribucijskih postupaka i priznati postojeće zaštitne mjere za postupke s pomoću kojih distributer djeluje u svoje ime kada trguje AIF-om na temelju Direktive 2014/65/EU ili investicijskim proizvodima koji se temelje na životnom osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97, a u tom slučaju odredbe ove Direktive o delegiranju ne bi se trebale primjenjivati bez obzira na bilo koji ugovor o distribuciji između UAIF-a i distributera.

(8) Za razvoj pouzdanog pregleda aktivnosti delegiranja u Uniji i izradu podloge za buduće nadzorne mjere, UAIF-ovi bi trebali nadležnim tijelima redovito dostavljati informacije o postupcima delegiranja koji uključuju delegiranje upravljanja zajedničkim portfeljem ili upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi ili poslova upravljanja rizicima. Stoga bi UAIF-ovi trebali dostavljati informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, popis i opis delegiranih aktivnosti, iznos i postotak imovine AIF-ova kojima se upravlja, a koji podliježu postupcima delegiranja u pogledu posla upravljanja portfeljem, opis načina na koji UAIF nadzire, prati i kontrolira osobu kojoj su delegirani poslovi, informacije o postupcima daljnjeg delegiranja te datum početka i isteka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja. Radi jasnoće, trebalo bi odrediti da su podaci prikupljeni o postotku imovine AIF-ova kojima se upravlja, a koji podliježu postupcima delegiranja u pogledu poslova upravljanja portfeljem, namijenjeni pružanju boljeg pregleda funkcioniranja delegiranja i sami po sebi nisu dokazni pokazatelj za utvrđivanje primjerenosti sadržaja odnosno utvrđivanje upravljanja rizicima ili učinkovitosti mjera nadzora ili kontrole na razini rukovoditelja. Takve informacije trebalo bi priopćiti nadležnim tijelima kao dio nadzornog izvješćivanja uređenog člankom 24. Direktive 2011/61/EU.

(8a) S obzirom na to da UAIF može primijeniti financijsku polugu i, pod određenim uvjetima, doprinijeti povećanju sistemskog rizika ili poremećajima na tržištu, trebalo bi uvesti posebne zahtjeve za UAIF-ove koji znatno primjenjuju financijsku polugu. Kako bi se postigla ujednačena primjena takvih zahtjeva, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu određivanja toga kada se smatra da se financijska poluga znatno primjenjuje.

(9) Isto tako, trebalo bi utvrditi zajednička pravila kako bi se osnovalo učinkovito unutarnje tržište za AIF-ove koji odobravaju zajmove, osigurala ujednačena razina zaštite ulagatelja u Uniji i omogućilo da AIF-ovi razvijaju svoje djelatnosti odobravanjem zajmova u svim državama članicama Unije te kako bi se poduzećima iz EU-a olakšao pristup financiranju, što je ključni cilj unije tržišta kapitala („CMU”)⁷. Međutim, s obzirom na brz rast privatnog tržišta kredita, potrebno je ukloniti potencijalne mikrobonitetne i makrobonitetne rizike AIF-ova koji odobravaju zajmove i koji bi se mogli proširiti na širi financijski sustav. Kako bi se poboljšalo upravljanje rizicima na cijelom financijskom tržištu i povećala transparentnost za ulagatelje, trebalo bi uskladiti pravila koja se primjenjuju na UAIF-ove koji upravljaju fondovima koji odobravaju zajmove. Radi jasnoće trebalo bi navesti da odredbe utvrđene u ovoj Direktivi koje su primjenjive na UAIF-ove koji upravljaju AIF-ovima koji odobravaju zajmove ne bi trebale sprečavati države članice da utvrde nacionalne okvire za proizvode kojima se određene kategorije AIF-ova definiraju s pomoću strožih pravila. Ta bi se nacionalna pravila trebala primjenjivati na AIF osnovan u državi članici koja je odlučila iskoristiti diskrecijsko pravo u mjeri u kojoj su ta pravila restriktivnija od općih odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.

---

⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija naslovljena „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća – novi akcijski plan” (COM/2020/590 final).

(9a) AIF-ovi koji odobravaju zajmove potrošačima podliježu zahtjevima iz drugih instrumenata prava Unije koji su primjenjivi na potrošačko kreditiranje, uključujući Direktivu (EU) 2021/2167 o servisiranju i kupnji kredita i Direktivu 2008/48/EZ o ugovorima o potrošačkim kreditima. Tim instrumentima prava Unije utvrđuje se osnovna zaštita zajmoprimaca na razini EU-a. Međutim, i na temelju prevladavajućih razloga od javnog interesa, države članice trebale bi moći zabraniti da AIF-ovi odobravaju zajmove potrošačima.

(10) Kako bi se poduprlo profesionalno upravljanje AIF-ovima i ublažili rizici za financijsku stabilnost, UAIF-ovi koji upravljaju AIF-ovima koji se bave odobravanjem zajmova trebali bi imati učinkovite politike, postupke i procese za odobravanje zajmova. Također bi trebali provoditi djelotvorne politike, postupke i procese za procjenu kreditnog rizika te upravljanje i praćenje svojeg kreditnog portfelja ako sudjeluju u aktivnostima povezanim s odobravanjem zajmova ili ako kupuju zajmove od trećih strana. Te politike, postupke i procese trebalo bi periodično preispitivati.

(11) Kako bi se ograničio rizik od povezanosti AIF-ova koji odobravaju zajmove s drugim sudionicima na financijskim tržištima, od UAIF-ova tih AIF-ova trebalo bi zahtijevati da, ako je zajmoprimac financijska institucija, svoj rizik diversificiraju, a svoju izloženost podvrgnu posebnim ograničenjima. Osim toga, trebali bi podlijevati ograničenju financijske poluge kako bi se osigurali stabilnost i cjelovitost financijskog sustava. U skladu s tim ciljem, ograničenje financijske poluge trebalo bi biti isto za sve AIF-ove koji odobravaju zajmove, bilo da se njima trguje s malim ulagateljima ili samo profesionalnim ulagateljima. To ne bi trebalo spriječiti države članice da uvedu strože ograničenje financijske poluge na nacionalnoj razini za AIF-ove kojima se trguje s malim ulagateljima.

(12) Kako bi se ograničio sukob interesa, UAIF-ovi i njihovo osoblje ne bi trebali primati zajmove od AIF-ova koji odobravaju zajmove, a kojima upravljaju. Isto tako, depozitaru AIF-a i njegovu osoblju ili osobi kojoj je UAIF delegirao poslove i njezinu osoblju trebalo bi zabraniti primanje zajmova od povezanih AIF-ova.

(13) Direktivom 2011/61/EU AIF-ovima bi trebalo priznati pravo da odobravaju zajmove i tim zajmovima trguju na sekundarnom tržištu. Kako bi se izbjegao moralni rizik i zadržala opća kreditna kvaliteta zajmova koje odobrava AIF, takvi zajmovi trebali bi podlijegati zahtjevima u pogledu sposobnosti za preuzimanje rizika kako bi se izbjegle situacije u kojima se zajmovi odobravaju samo da se prodaju. Unatoč tome, zajmovi „iniciraj i distribuiraj” ne bi trebali biti strategija ulaganja AIF-ova te bi UAIF-ovi stoga trebali osigurati da upravljaju samo AIF-ovima koji odobravaju zajmove čija strategija ulaganja nije odobravanje kredita s ciljem njihove prodaje.

(14) Dugoročni nelikvidni zajmovi koje drže AIF-ovi mogu dovesti do neusklađenosti likvidnosti ako se otvorenom strukturom odobrenog AIF-a ulagateljima omogućuje da zahtijevaju otkup svojih udjela ili dionica u fondu. Stoga je potrebno ublažiti rizike povezane s promjenom dospijeca tako da AIF-ovi koji odobravaju zajmove obvezno moraju imati zatvorenu strukturu jer zatvoreni fondovi ne bi bili osjetljivi na zahtjeve za isplatu i mogli bi odobrene zajmove držati do dospijeca. Međutim, AIF koji odobrava zajmove može ponuditi mogućnosti otkupa s obzirom na svoju strategiju ulaganja i na temelju sustava upravljanja likvidnošću kojim se minimiziraju neusklađenosti likvidnosti i osigurava pravedno postupanje prema ulagateljima. Stoga bi UAIF-ovima trebalo omogućiti upravljanje takvim AIF-ovima pod uvjetom da su ispunjeni određeni zahtjevi, koji se određuju regulatornim tehničkim standardima. Regulatornim tehničkim standardima trebalo bi uzeti u obzir prirodu odobravanja zajmova od strane UAIF-a, posebno ako UAIF pruža samo dioničarske zajmove koji se mogu smatrati vlasničkim kapitalom i predstavljaju manji rizik od zajmova trećim stranama.

(15) Trebalo bi pojasniti da, ako AIF-ovi koji odobravaju zajmove ili UAIF, u odnosu na aktivnosti pozajmljivanja AIF-ova kojima se upravlja, podliježu zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2011/61/EU i zahtjevima utvrđenima u uredbama (EU) 345/2013⁸, (EU) 346/2013⁹ i (EU) 2015/760¹⁰ Europskog parlamenta i Vijeća te da bi specifična pravila o proizvodima utvrđena u članku 3. Uredbe (EU) 345/2013, članku 3. Uredbe (EU) 346/2013 i poglavlju II. Uredbe (EU) 2015/760 trebala imati prednost u odnosu na općenitija pravila utvrđena u Direktivi 2011/61/EU.

(15a) Zbog potencijalno nelikvidne i dugoročne prirode imovine AIF-ova koji odobravaju zajmove, UAIF-ovi se suočavaju s poteškoćama u usklađivanju s izmjenama pravila fonda i regulatornih zahtjeva uvedenih tijekom životnog ciklusa AIF-ova koji odobravaju zajmove i kojima upravljaju, a da to pritom ne utječe na povjerenje njihovih ulagatelja. Stoga je potrebno predvidjeti prijelazna pravila za AIF-ove koji odobravaju zajmove, a koji su osnovani prije donošenja ove Direktive.

---

⁸ Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1–17.).

⁹ Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18–38.).

¹⁰ Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98–121.).

(16) Kako bi se nadzornim tijelima olakšalo praćenje tržišta, trebalo bi poboljšati prikupljanje i dijeljenje informacija putem nadzornog izvješćivanja. Dvostruki zahtjevi za izvješćivanje koji postoje u zakonodavstvu Unije i nacionalnom zakonodavstvu, posebno u Uredbi (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹, Uredbi (EU) 2019/834 Europskog parlamenta i Vijeća¹², Uredbi (EU) br. 1011/2012 Europske središnje banke¹³ i Uredbi (EU) br. 1073/2013 Europske središnje banke¹⁴, mogli bi se ukinuti kako bi se poboljšala učinkovitost i smanjilo administrativno opterećenje za UAIF-ove. Europska nadzorna tijela i Europska središnja banka (ESB), uz potporu nacionalnih nadležnih tijela, trebali bi prema potrebi procijeniti potrebe za podacima različitih nadzornih tijela kako bi promjene obrasca za nadzorno izvješćivanje UAIF-ova bile učinkovite.

(17) U pripremi za buduće promjene obveza nadzornog izvješćivanja trebalo bi proširiti opseg podataka koji se mogu zahtijevati od UAIF-ova tako da se uklone ograničenja koja su usmjerena na glavne transakcije i izloženosti ili druge ugovorne strane. Ako ESMA utvrdi da je periodično potpuno objavljivanje portfelja nadzornim tijelima opravdano, u odredbama Direktive 2011/61/EU trebalo bi uzeti u obzir potrebno proširenje opsega izvješćivanja.

---

¹¹ Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Tekst značajan za EGP (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

¹² Uredba (EU) 2019/834 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 u pogledu obveze poravnanja, suspenzije obveze poravnanja, zahtjevâ za izvješćivanje, tehnika smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, registracije i nadzora trgovinskih repozitorija te zahtjevâ za trgovinske repozitorije (SL L 141, 28.5.2019., str. 42.).

¹³ Uredba (EU) br. 1011/2012 Europske središnje banke od 17. listopada 2012. o statističkim podacima o držanju vrijednosnih papira (SL L 305, 1.11.2012., str. 6.).

¹⁴ Uredba (EU) br. 1073/2013 Europske središnje banke od 18. listopada 2013. o statistici imovine i obveza investicijskih fondova (SL L 297, 7.11.2013., str. 73.).

(18) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost obveza nadzornog izvješćivanja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata na temelju članka 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja koji provode UAIF-ovi. Regulatornim tehničkim standardima trebali bi se utvrditi sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja, čime bi se zamijenio obrazac za izvješćivanje utvrđen u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 231/2013¹⁶. Te bi regulatorne i provedbene tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacrtu koji je izradila ESMA. Informacije o kojima se izvješćuje u pogledu postupaka delegiranja trebale bi biti jasno utvrđene u tekstu Direktive 2011/61/EU. U vezi s tim informacijama regulatorni tehnički standard trebao bi ostati ograničen na utvrđivanje odgovarajuće razine standardizacije informacija o kojima se izvješćuje kako je definirano u Direktivi 2011/61/EU, bez dodavanja elemenata koji nisu predviđeni tekstem te direktive.

(19) Kako bi se standardizirao postupak nadzornog izvješćivanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti i za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u vezi sa standardnim obrascima i podacima, učestalosti izvješćivanja i rokovima za izvješćivanje koje provode UAIF-ovi. Komisija bi trebala donijeti te provedbene tehničke standarde u obliku delegiranih akata na temelju članka 291. UFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

---

¹⁵ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

¹⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, financijsku polugu, transparentnost i nadzor (SL L 83, 22.3.2013., str. 1–95.).

(20) Kako bi se osigurao učinkovitiji odgovor na likvidnosne pritiske u vrijeme tržišnog stresa i bolje zaštitili ulagatelji, u Direktivi 2011/61/EU trebalo bi utvrditi pravila za provedbu preporuka Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB)¹⁷.

(21) Kako bi se upraviteljima otvorenih AIF-ova sa sjedištem u bilo kojoj državi članici omogućilo da se nose s pritiscima povezanim s otkupom u stresnim tržišnim uvjetima, od njih bi trebalo zahtijevati da, uz mogućnost obustave isplate i aktiviranja računa za odvajanje nelikvidne imovine, u iznimnim okolnostima i u interesu imatelja udjela, odrede primjeren skup alata za upravljanje likvidnošću, uključujući odabir najmanje dvaju alata za upravljanje likvidnošću s usklađenog popisa iz Priloga. Iznimno, upravitelj otvorenog AIF-a trebao bi moći odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. ako taj AIF ima odobrenje za rad kao novčani fond. Kada UAIF odluči aktivirati ili deaktivirati taj alat, o tome bi trebao obavijestiti nadzorna tijela usporedno s aktivacijom ili deaktivacijom. Kada se aktiviraju računi za odvajanje nelikvidne imovine, nadzorna tijela trebala bi biti obaviještena o tome u razumnom roku prije aktivacije. Iako se nadležnim tijelima ne daje ovlast da odobre upotrebu alata za upravljanje likvidnošću prije njegove aktivacije, tim bi se zahtjevom za obavješćivanje nadzornim tijelima omogućilo da se bolje nose s mogućim prelijevanjem likvidnosnih napetosti na šire tržište. Taj bi se zahtjev trebao primjenjivati samo na obustavu isplate, ograničenja otkupa i račune za odvajanje nelikvidne imovine jer se drugi alati za upravljanje likvidnošću potencijalno mogu često upotrebljavati u uobičajenim tržišnim uvjetima. Međutim, nadležna tijela trebala bi i dalje moći zahtijevati obavijesti za te druge alate za upravljanje likvidnošću ako to smatraju primjerenim, na primjer ako su ključni parametri tih alata izmijenjeni ili ako je aktivirana isplata u naravi.

---

¹⁷ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 7. prosinca 2017. o likvidnosnim rizicima i rizicima financijske poluge u investicijskim fondovima (ESRB/2017/6), 2018/C 151/01.

(22) Kako bi mogli donijeti odluku o ulaganjima u skladu sa svojom sklonošću preuzimanju rizika i potrebama za likvidnošću, ulagatelje bi trebalo obavijestiti o uvjetima za primjenu alata za upravljanje likvidnošću. Posebno, kako bi se ojačala zaštita ulagatelja, trebalo bi utvrditi da uporaba isplate u naravi nije prikladna za male ulagatelje te bi se stoga trebala aktivirati samo kako bi se ispunili zahtjevi profesionalnih ulagatelja za isplatu, pritom uklanjajući rizike od nejednakosti u postupanju između ulagatelja koji zahtijevaju otkup i drugih imatelja udjela ili dioničara.

(23) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u području upravljanja rizikom likvidnosti od strane upravitelja otvorenih fondova, ESMA bi trebala izdati smjernice za određivanje postupka odabira i upotrebe alata za upravljanje likvidnošću kako bi se olakšale konvergencija tržišta i konvergencija nadzora.

(24) *izbrisano*

(25) Depozitari imaju važnu ulogu u zaštiti interesa ulagatelja i trebali bi moći obavljati svoje dužnosti bez obzira na vrstu skrbnika koji čuva imovinu fonda. Stoga je središnje depozitorije vrijednosnih papira („CSD-ovi”) potrebno uključiti u lanac skrbništva kada pružaju usluge skrbništva AIF-ovima kako bi se osiguralo da u svim slučajevima postoji stabilan protok informacija između skrbnika imovine AIF-a i depozitara. Kako bi se izbjegli nepotrebni napori, depozitari ne bi trebali provoditi *ex ante* dubinsku analizu ako CSD-ovima namjeravaju delegirati skrbništvo.

(26) Kako bi se poboljšale nadzorna suradnja i učinkovitost, nadležna tijela države članice domaćina trebala bi moći nadležnom tijelu UAIF-a uputiti obrazložen zahtjev da protiv određenog UAIF-a poduzme nadzorne mjere.

(27) Nadalje, kako bi se poboljšala nadzorna suradnja, ESMA bi trebala moći zahtijevati da nadležno tijelo pred njom iznese slučaj koji ima prekogranične posljedice i može utjecati na zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost. ESMA-ine analize takvih slučajeva drugim će nadležnim tijelima omogućiti bolje razumijevanje pitanja o kojima se raspravlja te doprinijeti sprečavanju sličnih slučajeva u budućnosti i zaštiti cjelovitosti tržišta AIF-a.

(28) Kako bi se podržala konvergencija nadzora u području delegiranja, ESMA bi trebala bolje razumjeti primjenu odredaba ove Direktive, među ostalim u području odgovarajućeg nadzora i kontrole postupaka delegiranja, u svim državama članicama. U tu bi se svrhu prije sljedećeg preispitivanja ove Direktive ona trebala oslanjati na obveze izvješćivanja nadležnim tijelima i na izvršavanje svojih ovlasti za konvergenciju nadzora u području delegiranja. ESMA-ina analiza prikupljenih podataka i rezultata izvršavanja njezinih ovlasti konvergencije nadzora uzet će se u obzir u izvješću koje se treba dostaviti prije početka preispitivanja, a u kojem će se analizirati tržišne prakse u pogledu delegiranja, pravila o sadržaju, sprečavanje fiktivnih subjekata i usklađenost s povezanim zahtjevima Direktive te će se izvijestiti o svim dodatnim mjerama koje bi mogle biti potrebne za potporu učinkovitosti sustava delegiranja utvrđenih u Direktivi 2011/61/EU.

(28.a) Trgovanje fondovima ne provodi uvijek izravno UAIF, već jedan distributer ili više njih u ime UAIF-a ili u svoje ime. Mogu postojati i slučajevi u kojima neovisni financijski savjetnik trguje fondom bez znanja UAIF-a. Većina distributera fondova podliježe regulatornim zahtjevima na temelju Direktive 2014/65/EU ili Direktive (EU) 2016/97 kojima se definiraju područje primjene i opseg njihovih odgovornosti prema vlastitim klijentima. Ovom bi Direktivom stoga trebalo uvažiti raznolikost distribucijskih postupaka i priznati postojeće zaštitne mjere za postupke s pomoću kojih distributer djeluje u svoje ime kada trguje AIF-om na temelju Direktive 2014/65/EU ili investicijskim proizvodima koji se temelje na životnom osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97, a u tom slučaju odredbe ove Direktive o delegiranju ne bi se trebale primjenjivati bez obzira na bilo koji ugovor o distribuciji između društva za upravljanje i distributera.

(29) Nekim koncentriranim tržištima nedostaje konkurentna ponuda usluga depozitara. Kako bi se riješio taj manjak pružatelja usluga koji može dovesti do povećanih troškova za UAIF-ove i manje učinkovitog tržišta AIF-a, države članice mogle bi ovlastiti nadležna tijela da dopuste UAIF-ovima ili AIF-ovima da kupuju usluge depozitara koji se nalaze u drugim državama članicama. Kako bi se osiguralo da se tom mogućnošću odobravanja imenovanja depozitara u drugoj državi članici ne udvostručuje putovnica za depozitare, ona bi se trebala upotrebljavati samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovoj Direktivi i uz prethodno odobrenje nadležnih tijela AIF-a. Budući da odobrenje za kupnju usluga depozitara koji se nalaze u drugim državama članicama ne bi trebalo automatski izdati, čak i ako su ispunjeni navedeni uvjeti, nadležna tijela trebala bi dati svoje prethodno odobrenje na temelju pojedinačne procjene u pogledu nedostatka relevantnih usluga depozitara u jurisdikciji AIF-a, s obzirom na strategiju ulaganja tog AIF-a.

(30) Mogućnost imenovanja depozitara u drugoj državi članici trebala bi biti popraćena povećanim opsegom nadzora. Stoga bi se od depozitara trebalo zahtijevati da surađuje ne samo sa svojim nadležnim tijelima nego i s nadležnim tijelima AIF-a koji ga je imenovao te s nadležnim tijelima UAIF-a koji upravlja AIF-om ako se ta nadležna tijela nalaze u državi članici koja nije država članica depozitara.

(31) Kako bi se bolje zaštitili ulagatelji, trebalo bi povećati protok informacija između UAIF-ova i ulagateljâ u AIF. Kako bi se ulagateljima u AIF omogućilo bolje praćenje rashoda investicijskog fonda, UAIF-ovi bi trebali utvrditi naknade koje će snositi UAIF ili njegova povezana društva te periodično izvješćivati o svim naknadama i pristojbama koje su izravno ili neizravno raspodijeljene AIF-u ili nekom od njegovih ulaganja. Od UAIF-ova bi trebalo zahtijevati i da ulagatelje izvješćuju o sastavu portfelja odobrenih zajmova.

(32) Kako bi se povećala transparentnost tržišta i učinkovito iskoristili dostupni podaci o tržištu AIF-a, ESMA-i bi trebalo dopustiti da u zbirnom ili sažetom obliku objavljuje tržišne podatke koje ima na raspolaganju te bi stoga standard povjerljivosti trebalo ublažiti kako bi se omogućila takva uporaba podataka.

(33) Pristup unutarnjem tržištu trebao bi uspostaviti tako da se osiguraju jednaki uvjeti za sve sudionike na tržištu, što zahtijeva uspostavu zahtjeva za usklađivanje takvog pristupa. Zahtjeve za subjekte iz trećih zemalja koji imaju pristup unutarnjem tržištu trebalo bi uskladiti sa standardima utvrđenima u zajedničkom djelovanju država članica EU-a u pogledu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe i Direktivi (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća. Zahtjevima bi se usto trebala osigurati primjerena i djelotvorna razmjena informacija o poreznim pitanjima u skladu s međunarodnim standardima poput onih utvrđenih u članku 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine kako bi se osigurala učinkovita razmjena informacija kojom se nadležnim tijelima relevantnih država članica omogućuje obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom.

(34) Direktivom 2009/65/EZ trebalo bi osigurati usporedive uvjete za društva za upravljanje UCITS-om ako nema razloga za održavanje regulatornih razlika za UCITS i UAIF-ove. To se odnosi na sustav delegiranja, regulatorni tretman skrbnika, zahtjeve za nadzorno izvješćivanje te dostupnost i primjenu alata za upravljanje likvidnošću.

(35) Kako bi se osigurala ujednačena primjena zahtjevâ u pogledu sadržaja za društva za upravljanje UCITS-om, trebalo bi pojasniti da bi u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje za rad društva za upravljanje trebala nadležnim tijelima dostaviti informacije o ljudskim i tehničkim resursima kojima se koriste za obavljanje svojih poslova i, ako je primjenjivo, za nadzor osoba kojima su delegirani poslovi. Najmanje dva viša rukovoditelja koji su rezidenti u Uniji trebali bi biti zaposleni ili voditi poslovanje društva za upravljanje u punom radnom vremenu. Neovisno o tom zakonskom minimumu, može biti potrebno više resursa ovisno o veličini i složenosti društva za upravljanje.

(36) Kako bi se osigurala ujednačena primjena Direktive 2009/65/EZ, trebalo bi objasniti da se pravila o delegiranju utvrđena u članku 13. te direktive primjenjuju na sve poslove navedene u Prilogu II. toj direktivi i pomoćne usluge iz članka 6. stavka 3. te direktive.

(37) Kako bi se uskladili pravni okviri direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu delegiranja, trebalo bi zahtijevati da društva za upravljanje UCITS-om nadležnim tijelima opravdaju delegiranje svojih poslova navodeći objektivne razloge za delegiranje.

(38) Za razvoj pouzdanog pregleda aktivnosti delegiranja u Uniji, što je uređeno člankom 13. Direktive 2009/65/EZ, i izradu podloge za buduće nadzorne mjere, društva za upravljanje trebala bi nadležnim tijelima UCITS-a kojim upravljaju redovito dostavljati informacije o postupcima delegiranja koji uključuju delegiranje upravljanja zajedničkim portfeljem ili upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi ili poslova upravljanja rizicima. Stoga bi društva za upravljanje trebala dostavljati informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, popis i opis delegiranih aktivnosti, iznos i postotak imovine UCITS-a kojim se upravlja, a koji podliježe postupcima delegiranja u pogledu posla upravljanja portfeljem, opis načina na koji društvo za upravljanje nadzire, prati i kontrolira osobu kojoj su delegirani poslovi, informacije o postupcima daljnjeg delegiranja te datum početka i isteka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja. Radi jasnoće, trebalo bi odrediti da su podaci prikupljeni o postotku imovine UCITS-a kojim se upravlja, a koji podliježe postupcima delegiranja u pogledu poslova upravljanja portfeljem, namijenjeni pružanju boljeg pregleda funkcioniranja delegiranja i sami po sebi nisu dokazni pokazatelj za utvrđivanje primjerenosti sadržaja ili utvrđivanje upravljanja rizicima ili učinkovitosti mjera nadzora ili kontrole na razini upravitelja. Takve bi se informacije trebale priopćavati kao dio redovitih izvješća koja društva za upravljanje trebaju dostavljati svojim nadležnim tijelima.

(39) *izbrisano*

(40) Kako bi se dodatno uskladila pravila o delegiranju primjenjiva na UAIF-ove i UCITS te postigla ujednačenija primjena direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu određivanja uvjeta za delegiranje poslova društva za upravljanje UCITS-om trećoj osobi te uvjeta pod kojima se društvo za upravljanje UCITS-om može smatrati fiktivnim subjektom i stoga se više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, među ostalim na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹⁸ Konkretno, kako bi se osiguralo ravnopravno sudjelovanje u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(41) Ovom se Direktivom provode preporuke ESRB-a kako bi se uskladili alati za upravljanje likvidnošću i kako bi ih upravitelji otvorenih fondova, uključujući UCITS, primjenjivali radi učinkovitijeg odgovora na likvidnosne pritiske u vrijeme tržišnog stresa i radi bolje zaštite ulagatelja.

---

¹⁸ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

(42) Kako bi se društvima za upravljanje UCITS-om sa sjedištem u bilo kojoj državi članici omogućilo da se nose s pritiscima povezanim s otkupom u stresnim tržišnim uvjetima, od njih bi trebalo zahtijevati da, uz mogućnost obustave isplate i aktiviranja računa za odvajanje nelikvidne imovine, u iznimnim okolnostima i u interesu imatelja udjela, odrede primjeren skup alata za upravljanje likvidnošću, uključujući odabir najmanje dvaju alata za upravljanje likvidnošću s usklađenog popisa iz Priloga. Iznimno, društvo za upravljanje trebalo bi moći odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A ako UCITS ima odobrenje za rad kao novčani fond. Kada društvo za upravljanje odluči aktivirati ili deaktivirati taj alat, o tome bi trebalo obavijestiti nadzorna tijela usporedno s aktivacijom i deaktivacijom. Kada se aktiviraju računi za odvajanje nelikvidne imovine, nadzorna tijela trebala bi biti obaviještena o tome u razumnom roku prije aktivacije. Iako se nadležnim tijelima ne daje ovlast da odobre upotrebu alata za upravljanje likvidnošću prije njegove aktivacije, tim bi se zahtjevom za obavješćivanje nadzornim tijelima omogućilo da se bolje nose s mogućim prelijevanjem likvidnosnih napetosti na šire tržište. Taj bi se zahtjev trebao primjenjivati samo na obustavu isplate, ograničenja otkupa i račune za odvajanje nelikvidne imovine jer se drugi alati za upravljanje likvidnošću potencijalno mogu često upotrebljavati u uobičajenim tržišnim uvjetima. Međutim, nadležna tijela trebala bi i dalje moći zahtijevati obavijesti za te druge alate za upravljanje likvidnošću ako to smatraju primjerenim, na primjer ako su ključni parametri tih alata izmijenjeni ili ako je aktivirana isplata u naravi.

(43) Kako bi mogli donijeti odluku o ulaganjima u skladu sa svojom sklonošću preuzimanju rizika i potrebama za likvidnošću, ulagatelje u UCITS trebalo bi obavijestiti o uvjetima za primjenu alata za upravljanje likvidnošću. Posebno, kako bi se ojačala zaštita ulagatelja, trebalo bi utvrditi da uporaba isplate u naravi nije prikladna za male ulagatelje te bi se stoga trebala aktivirati samo kako bi se ispunili zahtjevi profesionalnih ulagatelja za isplatu, pritom uklanjajući rizike od nejednakosti u postupanju između ulagatelja koji zahtijevaju otkup i drugih imatelja udjela.

(44) *izbrisano*

(45) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost u području upravljanja rizikom likvidnosti od strane upravitelja UCITS-a, ESMA bi trebala izdati smjernice za određivanje postupka odabira i upotrebe alata za upravljanje likvidnošću kako bi se olakšale konvergencija tržišta i konvergencija nadzora.

(46) Kako bi se nadzornim tijelima olakšalo praćenje tržišta, prikupljanje i dijeljenje informacija putem nadzornog izvješćivanja trebalo bi poboljšati tako što bi se za UCITS uvele obveze nadzornog izvješćivanja. Od europskih nadzornih tijela i ESB-a trebalo bi zahtijevati da, prema potrebi uz potporu nacionalnih nadležnih tijela, procijene potrebe za podacima različitih nadzornih tijela s obzirom na postojeće zahtjeve za izvješćivanje na temelju zakonodavstva Unije i nacionalnog zakonodavstva, posebno Uredbe (EU) br. 600/2014, Uredbe (EU) 2019/834, Uredbe (EU) br. 1011/2012 i Uredbe (EU) br. 1073/2013. Ishod tog pripremnog rada omogućio bi donošenje utemeljene odluke politike o tome u kojoj bi mjeri i u kojem obliku UCITS trebao izvješćivati nadležna tijela o svojim transakcijama, likvidnosti svoje imovine, odabiru i aktivaciji alata za upravljanje likvidnošću i svojem profilu rizičnosti. Ako ESMA utvrdi da su detaljnije informacije o tim temama opravdane, u odredbama Direktive 2009/65/EZ trebalo bi uzeti u obzir potrebno proširenje opsega izvješćivanja.

(47) Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost obveza nadzornog izvješćivanja, Komisiji bi u skladu s člancima od 10. do 14. i člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹ trebalo delegirati ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda s pomoću delegiranih akata na temelju članka 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se odredili sadržaj, obrasci i postupci za standardizaciju postupka nadzornog izvješćivanja koji provodi UCITS. Te bi regulatorne tehničke standarde trebalo donijeti na temelju nacрта koji je izradila ESMA. Informacije o kojima se izvješćuje u pogledu postupaka delegiranja trebale bi biti jasno utvrđene u tekstu Direktive 2009/65/EZ. U vezi s tim informacijama regulatorni tehnički standard trebao bi ostati ograničen na utvrđivanje odgovarajuće razine standardizacije informacija o kojima se izvješćuje kako je definirano u Direktivi 2009/65/EZ, bez dodavanja elemenata koji nisu predviđeni tekстом te direktive.

---

¹⁹ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

(48) Kako bi se standardizirao postupak nadzornog izvješćivanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti i za donošenje provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u vezi sa standardnim obrascima i podacima, učestalosti izvješćivanja i rokovima za izvješćivanje koje provodi UCITS. Komisija bi trebala donijeti te provedbene tehničke standarde u obliku delegiranih akata na temelju članka 291. TFEU-a te u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(49) Kako bi se osigurala zaštita ulagatelja, a posebno kako bi se osiguralo da u svim slučajevima postoji stabilan protok informacija između skrbnika imovine UCITS-a i depozitara, režim o depozitaru trebalo bi proširiti kako bi se CSD-ovi uključili u lanac skrbništva ako UCITS-u pružaju usluge skrbništva. Kako bi se izbjegli nepotrebni naponi, depozitari ne bi trebali provoditi *ex ante* dubinsku analizu ako CSD-ovima namjeravaju delegirati skrbništvo.

(50) Kako bi se podržala konvergencija nadzora u području delegiranja, ESMA bi trebala bolje razumjeti primjenu odredaba ove Direktive, među ostalim u području odgovarajućeg nadzora i kontrole postupaka delegiranja, u svim državama članicama. U tu bi se svrhu prije sljedećeg preispitivanja ove Direktive ona trebala oslanjati na obveze izvješćivanja nadležnim tijelima i na izvršavanje svojih ovlasti za konvergenciju nadzora u području delegiranja. ESMA-ina analiza prikupljenih podataka i rezultata izvršavanja njezinih ovlasti konvergencije nadzora uzet će se u obzir u izvješću koje se treba dostaviti prije početka preispitivanja, a u kojem će se analizirati tržišne prakse u pogledu delegiranja, pravila o sadržaju, sprečavanje fiktivnih subjekata i usklađenost s povezanim zahtjevima Direktive te će se izvijestiti o svim dodatnim mjerama koje bi mogle biti potrebne za potporu učinkovitosti sustava delegiranja utvrđenih u Direktivi 2009/65/EU.

(51) Kako bi se poboljšale nadzorna suradnja i učinkovitost, nadležna tijela države članice domaćina trebala bi moći nadležnom tijelu države članice UCITS-a uputiti obrazložen zahtjev da protiv određenog UCITS-a poduzme nadzorne mjere.

(52) Nadalje, kako bi se poboljšala nadzorna suradnja, ESMA bi trebala moći zahtijevati da nadležno tijelo pred njom iznese slučaj koji ima prekogranične posljedice i može utjecati na zaštitu ulagatelja ili financijsku stabilnost. ESMA-ine analize takvih slučajeva drugim će nadležnim tijelima omogućiti bolje razumijevanje pitanja o kojima se raspravlja te doprinijeti sprečavanju sličnih slučajeva u budućnosti i zaštiti cjelovitosti tržišta UCITS-a.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2011/61/EU

Direktiva 2011/61/EU mijenja se kako slijedi:

1. članak 4. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) dodaje se sljedeća točka (ap):

„(ap) „središnji depozitorij vrijednosnih papira” znači središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*;

* Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.)”;

(b) dodaje se sljedeća točka (ca):

„(ca) „kapital” znači ukupni uloženi kapital i neuplaćeni namjenski kapital izračunan na temelju iznosa koji preostaje za ulaganje nakon odbitka svih naknada, troškova i rashoda koje izravno ili neizravno snose ulagatelji;”;

(c) dodaju se sljedeće točke (va), (vb) i (vc):

„(va) „odobranje zajmova” znači odobranje zajma koje izvršava AIF kao izvorni zajmodavac;

(vb) „dioničarski zajam” znači predujam na tekućem računu koji AIF odobrava društvu u kojem drži izravno ili neizravno najmanje 5 % kapitala ili glasačkih prava i koji se ne može prodati trećim stranama neovisno o instrumentima kapitala koje AIF drži u tom istom društvu;

(vc) „AIF koji primjenjuje financijsku polugu” znači AIF čije izloženosti povećava UAIF koji njime upravlja, bilo pozajmljivanjem gotovine ili vrijednosnih papira ili financijskom polugom ugrađenom u pozicije izvedenica ili na bilo koji drugi način;”;

2. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točki (b) dodaje se sljedeća podtočka iv.:

„iv. svaka druga pomoćna usluga ako pomoćna usluga predstavlja nastavak usluga koje je UAIF već pružio u skladu s Prilogom I. i ne dovodi do sukoba interesa koji se ne bi mogli riješiti dodatnim pravilima;”;

(b) u stavku 4. dodaju se točke (c) i (d);

„(c) upravljanje referentnim vrijednostima, u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011;

(d) servisiranje kredita u skladu s Direktivom 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća. Ne dovodeći u pitanje druge instrumente prava Unije, države članice mogu zabraniti AIF-ovima da na njihovu državnom području servisiraju kredite odobrene potrošačima u smislu članka 3. točke (a) Direktive 2008/48/EZ;”;

(c) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) briše se;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„isključivo djelatnosti iz točaka 2., 3. i 4. Priloga I.; ili”;

iii. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) upravljanja referentnim vrijednostima koje se upotrebljavaju u AIF-ovima kojima upravlja.”;

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članak 9. stavak 2. Direktive 2019/2034/EU, članak 15., članak 16. osim stavka 5. prvog podstavka te članci 23., 24. i 25. Direktive 2014/65/EU primjenjuju se ako usluge iz stavka 4. točaka (a) i (b) pružaju UAIF-ovi.”;

(3) članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da UAIF koji podnosi zahtjev za odobrenje za rad dostavlja sljedeće informacije o UAIF-u nadležnim tijelima svoje matične države članice:

(a) informacije o osobama koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a, posebno u vezi s poslovima iz Priloga I., uključujući:

i. detaljan opis njihove funkcije, titule i razine nadređenosti;

ii. opis njihovih linija izvješćivanja i odgovornosti u UAIF-u i izvan njega;

iii. pregled vremena predviđenog za svaku odgovornost;

iv. opis tehničkih i ljudskih resursa kojima se podupiru njihove djelatnosti;

- (b) informacije o identitetu dioničara ili članova UAIF-a, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba koje imaju kvalificirane udjele i o iznosima tih udjela;
- (c) poslovni plan u kojem se navodi organizacijska struktura UAIF-a, uključujući informacije o tome kako UAIF namjerava ispuniti svoje obveze iz poglavlja II., III., IV. i, prema potrebi, poglavlja V., VI., VII. i VIII. te detaljan opis odgovarajućih ljudskih i tehničkih resursa kojima će se UAIF u tu svrhu koristiti;
- (d) informacije o politikama i praksama nagrađivanja na temelju članka 13.;
- (e) informacije o postupcima delegiranja i daljnjeg delegiranja poslova trećim osobama kako je navedeno u članku 20. i detaljan opis ljudskih i tehničkih resursa kojima će se UAIF koristiti za praćenje i kontrolu osobe kojoj su delegirani poslovi.

Države članice zahtijevaju da UAIF-ovi koji imaju odobrenje za rad ažuriraju informacije koje dostavljaju svojim nadležnim tijelima.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 8.:

„8. Prije početka preispitivanja iz članka 69.b ESMA Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji podnosi izvješće u kojem analizira tržišne prakse u pogledu delegiranja i usklađenosti s člancima 7. i 20., na temelju, među ostalim, podataka dostavljenih nadležnim tijelima u skladu s člankom 24. stavkom 2. točkom (d) i izvršavanja svojih ovlasti za konvergenciju nadzora.”;

4. u članku 8. stavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a imaju dovoljno dobar ugled i dostatno iskustvo s obzirom na strategije ulaganja koje slijedi AIF kojim upravlja UAIF, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje na toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a, a o vođenju poslovanja UAIF-a odlučuju najmanje dvije fizičke osobe koje taj UAIF ili izvršni član odnosno članovi upravljačkog tijela tog UAIF-a zapošljavaju u punom radnom vremenu te koje su se obvezale u punom radnom vremenu voditi poslovanje tog UAIF-a, nalaze se u Uniji i ispunjavaju navedene uvjete;”;

5. članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) za aktivnosti povezane s odobravanjem zajmova provode djelotvorne politike, postupke i procese za odobravanje kredita. Ako sudjeluju u aktivnostima povezanim s odobravanjem zajmova ili ako kupuju zajmove od trećih strana, oni također provode djelotvorne politike, postupke i procese za procjenu kreditnog rizika te upravljanje i praćenje svojeg kreditnog portfelja, a te politike, postupke i procese ažuriraju, održavaju ih učinkovitima te ih redovito, a najmanje jednom godišnje, preispituju.

Države članice mogu odrediti da se zahtjev iz stavka 3. točke (d) prvog podstavka ne primjenjuje na odobravanje dioničarskih zajmova, pod uvjetom da ti dioničarski zajmovi:

i. ukupno ne premašuju 100 % kapitala AIF-a; ili

ii. dodjeljuju se društvima za portfelj koja stječu nekretnine ili udjele u društvima za nekretnine i njima upravljaju te u kojima AIF izravno ili neizravno drži 100 % kapitala ili glasačkih prava. Ovaj se zahtjev na transparentnoj osnovi primjenjuje na odnosnu imovinu koju izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a.”;

(b) između stavaka 4. i 5. umeću se sljedeći stavci od 4.a do 4.f:

„4.a UAIF osigurava da zajmovi koji je jednom zajmoprimcu odobrio AIF kojim upravlja ne prelaze 20 % kapitala AIF-a ako je zajmoprimac jedan od sljedećeg:

(a) financijsko društvo u smislu članka 13. stavka 25. Direktive 2009/138/EZ;

(b) AIF u smislu članka 4. stavka 1. točke (a) ove Direktive; ili

(c) UCITS u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2009/65/EZ.

Za potrebe utvrđivanja usklađenosti s ograničenjem navedenima u prvom podstavku, UAIF kombinira zajmove koje je odobrio AIF kojim upravlja i izloženosti zajmovima tog AIF-a koje stječu putem subjekta posebne namjene koji odobrava zajmove za AIF ili u ime UAIF-a u vezi s AIF-om.

Ograničenjem iz prvog podstavka ne dovode se u pitanje pragovi, ograničenja i uvjeti utvrđeni u uredbama (EU) 2015/760²⁰, (EU) 345/2013²¹ i (EU) 346/2013²².

---

²⁰ Uredba (EU) 2015/760 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o europskim fondovima za dugoročna ulaganja (SL L 123, 19.5.2015., str. 98–121.).

²¹ Uredba (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1–17.).

²² Uredba (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18–38.).

4.aa UAIF osigurava da financijska poluga AIF-a koji odobrava zajmove, a kojim upravlja ne predstavlja više od 150 % neto vrijednosti imovine AIF-a.

Financijska poluga izražava se kao omjer između izloženosti AIF-a, izračunanog u skladu s metodom preuzetih obveza kako je definirana delegiranim aktima iz članka 4. stavka 3., i njegove neto vrijednosti imovine.

Aranžmani o pozajmljivanju koji su privremene prirode i koji su u cijelosti pokriveni ugovornim obvezama u vezi s kapitalom koje ima ulagatelj u AIF ne smatraju se financijskom polugom za potrebe ovog stavka.

Zahtjevi navedeni u prvom podstavku primjenjuju se na AIF-ove koji stječu izloženost zajmu putem subjekta posebne namjene koji odobrava zajmove za AIF ili u ime UAIF-a u vezi s AIF-om.

Države članice mogu odrediti da se zahtjev iz prvog podstavka ne primjenjuje na djelatnosti pozajmljivanja AIF-a koje se isključivo sastoje od odobravanja dioničarskih zajmova, pod uvjetom da ti dioničarski zajmovi:

- i. ukupno ne premašuju 100 % kapitala AIF-a; ili
- ii. dodjeljuju se društvima za portfelj koja stječu nekretnine ili udjele u društvima za nekretnine i njima upravljaju te u kojima AIF izravno ili neizravno drži 100 % kapitala ili glasačkih prava. Ovaj se zahtjev na transparentnoj osnovi primjenjuje na odnosnu imovinu koju izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a.

4.b Ograničenje ulaganja od 20 % utvrđeno u stavku 4.a:

- (a) primjenjuje se do datuma utvrđenog u pravilima ili osnivačkim aktima ili prospektu AIF-a. Taj rok ne smije biti dulji od 24 mjeseca od datuma kada je AIF prvi put ponudio dionice za upis;
- (b) prestaje se primjenjivati kad UAIF počne prodavati imovinu kako bi otkupio udjele ili dionice ulagatelja u okviru likvidacije AIF-a;
- (c) privremeno se obustavlja, na najviše 12 mjeseci, ako UAIF prikuplja dodatni kapital ili smanjuje postojeći kapital.

4.c Datumom primjene iz stavka 4.b točke (a) uzimaju se u obzir posebna obilježja i značajke imovine koju će AIF uložiti. U iznimnim okolnostima nadležno tijelo UAIF-a može nakon primitka propisno obrazloženog plana ulaganja odobriti produženje tog vremenskog ograničenja, ali ne na duže od jedne dodatne godine.

4.d UAIF osigurava da AIF ne odobrava zajmove sljedećim subjektima:

- (a) svojem UAIF-u ili osoblju svojeg UAIF-a;
- (b) svojem depozitaru ili osobi kojoj su delegirani poslovi depozitara;
- (c) subjektu kojem je njegov UAIF delegirao poslove u skladu s člankom 20. i osoblju tog subjekta;
- (d) subjektu unutar iste grupe kako je definirana u članku 2. stavku 11. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća, osim ako je taj subjekt financijsko društvo koje isključivo financira zajmoprimce koji nisu navedeni u točkama od (a) do (d) ovog stavka.

4.da Ne dovodeći u pitanje druge instrumente prava Unije, države članice mogu zabraniti AIF-ovima da na njihovu državnom području odobravaju zajmove potrošačima u smislu članka 3. točke (a) Direktive 2008/48/EZ. To ne utječe na trgovanje AIF-ovima koji se bave potrošačkim kreditiranjem u Uniji.

4.e UAIF ne upravlja AIF-om čija je strategija ulaganja, kako je navedeno u relevantnim pravilima, osnivačkom aktu i prospektu AIF-a, davanje zajmova ili stjecanje izloženosti zajmovima putem subjekta posebne namjene koji odobrava zajam za AIF ili u ime UAIF-a u vezi s AIF-om, isključivo u svrhu prijenosa tih zajmova ili izloženosti trećim stranama („iniciraj i distribuiraj”).

4.f UAIF osigurava da AIF kojim upravlja zadrži, u razdoblju od dvije godine od datuma potpisivanja ili do dospijeca, ovisno o tome koji je rok kraći, 5 % zamišljene vrijednosti zajmova koje je odobrio ili kupio od subjekta posebne namjene koji odobrava zajam za AIF ili u ime UAIF-a u vezi s AIF-om te naknadno prodao trećim stranama.

Iznimno, zahtjev iz prvog podstavka ne primjenjuje se ako:

(a) AIF počne prodavati imovinu kako bi otkupio udjele ili dionice ulagatelja u okviru likvidacije AIF-a;

(b) zajmoprimac ili bilo koji njegov dioničar podliježu sankcijama EU-a; ili

(c) prodaja kredita potrebna je kako AIF ne bi kršio neko od svojih pravila o ulaganju ili diversifikaciji i ako bi se to moguće kršenje dogodilo iz razloga koji su izvan kontrole AIF-a i UAIF-a koji njime upravlja ili kao posljedica ostvarivanja prava upisa ili isplate.”;

6. u članku 16. umeću se sljedeći stavci od 2.a do 2.h:

„2.a UAIF osigurava da je AIF koji odobrava zajmove, a kojim upravlja zatvoren.

Zahtjevi navedeni u prvom podstavku primjenjuju se na AIF-ove koji stječu izloženost zajmu putem subjekta posebne namjene koji odobrava zajmove za AIF ili u ime UAIF-a u vezi s AIF-om.

2.aa Odstupajući od stavka 2.a, AIF koji odobrava zajmove može biti otvoren pod uvjetom da je njegov sustav upravljanja rizikom likvidnosti usklađen s njegovom strategijom ulaganja i politikom isplate.

2.b Nakon procjene primjerenosti u pogledu strategije ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate UAIF koji upravlja otvorenim AIF-om odabire najmanje dva odgovarajuća alata za upravljanje likvidnošću s popisa navedenog u Prilogu V. točkama od 2. do 7. radi moguće primjene u interesu ulagatelja AIF-a. Odstupajući od toga, UAIF može odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. točaka od 2. do 7. ako taj UAIF ima odobrenje za rad kao novčani fond u skladu s Uredbom (EU) 2017/1131.

UAIF provodi detaljne politike i postupke za aktivaciju i deaktivaciju svakog odabranog alata za upravljanje likvidnošću te operativne i administrativne aranžmane za primjenu takvog alata. Ova odluka i relevantna objašnjenja priopćuju se nadležnim tijelima matične države članice AIF-a.

Isplata u naravi iz Priloga V. točke 7. može se aktivirati samo kako bi se ispunili zahtjevi za otkup profesionalnih ulagatelja te ako isplata u naravi odgovara razmjernom udjelu imovine koju drži AIF.

Odstupajući od trećeg podstavka, isplata u naravi može ne odgovarati razmjernom udjelu imovine koju drži AIF ako se taj AIF nudi isključivo profesionalnim ulagateljima ili ako je cilj politike ulaganja tog AIF-a replicirati sastav određenog dioničkog indeksa ili indeksa dužničkih vrijednosnih papira te dodatno ako je taj AIF fond čijim se udjelima trguje na burzi kako je definiran u članku 2. stavku 26. Uredbe o tržištima financijskih instrumenata (MiFIR).

2.c UAIF koji upravlja otvorenim AIF-om može u interesu ulagatelja u AIF privremeno obustaviti otkup ili isplatu udjela ili dionica AIF-a ili aktivirati ili deaktivirati druge alate za upravljanje likvidnošću odabrane s popisa iz Priloga V. točaka od 2. do 7. i uključene u pravila fonda ili osnivačke akte AIF-a. U interesu ulagatelja u AIF, kako bi se osiguralo da se s upisima i isplatama postupa po poštenoj cijeni, UAIF također može aktivirati posebne račune za odvajanje nelikvidne imovine kako je navedeno u točki 8. Priloga V., u slučajevima u kojima UAIF ne može osigurati pravedno i točno vrednovanje neke imovine ili u kojima je neka imovina postala neutrživa.

Privremena obustava i aktivacija računa za odvajanje nelikvidne imovine iz prvog podstavka predviđa se samo u iznimnim slučajevima u kojima to okolnosti zahtijevaju i u kojima je to opravdano s obzirom na interese ulagatelja u AIF.

2.d UAIF bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice kada aktivira ili deaktivira obustavu isplate i ograničenje otkupa iz točaka 1. i 2. Priloga V.

UAIF obavješćuje ta ista nadležna tijela pri aktivaciji ili deaktivaciji računa za odvajanje nelikvidne imovine iz točke 8. tog priloga, u razumnom roku prije aktivacije ili deaktivacije tog alata za upravljanje likvidnošću.

Države članice mogu zahtijevati obavijesti od UAIF-a nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a kada UAIF odluči aktivirati isplatu u naravi, produljiti rok za prethodnu obavijest ili povećati naknadu za likvidnost, gornju granicu čimbenika zaštitnog prilagođavanja cijena ili naknade za sprečavanje razvodnjavanja utvrđene u prospektu fonda ili povećati razliku između ponuđene i tražene cijene u dvostrukom određivanju cijena za potrebe upravljanja likvidnošću.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez odgode o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a, a ESMA-u o svim obavijestima dobivenima u skladu s ovim stavkom, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

2.e Države članice osiguravaju da su barem alati za upravljanje likvidnošću iz Priloga V. dostupni UAIF-ovima koji upravljaju otvorenim AIF-ovima.

2.ee ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se utvrdili zahtjevi s kojima se AIF koji odobrava zajmove mora uskladiti da zadrži otvorenu strukturu. Takav bi zahtjev trebao uključivati elemente o odabiru i primjeni alata za upravljanje likvidnošću, dostupnosti likvidne imovine i testiranju otpornosti na stres, kao i odgovarajuću politiku isplate s obzirom na profil likvidnosti AIF-a, te se njime uzima u obzir profil rizičnosti i priroda zajmova.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

2.f ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju obilježja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga V.

2.g ESMA izrađuje smjernice kojima se utvrđuju kriteriji za odabir i primjenu primjerenih alata za upravljanje likvidnošću koje će UAIF-ovi upotrebljavati za upravljanje rizikom likvidnosti, uključujući odgovarajuće objave ulagateljima, pri čemu se uzima u obzir sposobnost takvih alata da smanje neopravdane prednosti za ulagatelje koji prvi zahtijevaju otkup svojih ulaganja te da ublaže rizike za financijsku stabilnost. Te smjernice uključuju naputke o okolnostima u kojima se mogu aktivirati računi za odvajanje nelikvidne imovine.

2.h Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz ovog članka stavaka 2.ee i 2.f u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

7. članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. UAIF-ovi koji namjeravaju delegirati svoje poslove trećim stranama koje u njihovo ime obavljaju jedan posao ili više njih navedenih u Prilogu I. ili usluge iz članka 6. stavka 4. o tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju se ispuniti sljedeći uvjeti:”;

ii. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) UAIF mora moći dokazati da je osoba kojoj su delegirani poslovi kvalificirana i sposobna obavljati poslove i pružati usluge o kojima je riječ, da je odabrana uz dužnu pažnju i da je UAIF u mogućnosti u svakom trenutku učinkovito pratiti delegiranu djelatnost, u svakom trenutku dati daljnje upute osobi kojoj su delegirani poslovi i povući delegiranje s trenutačnim učinkom kad je to u interesu ulagatelja.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Na odgovornost UAIF-a prema njegovim klijentima, AIF-u i njegovim ulagateljima ne smije utjecati činjenica da je UAIF delegirao poslove trećoj strani ili bilo koje daljnje delegiranje, niti UAIF smije delegirati svoje poslove u mjeri u kojoj se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem AIF-a ili pružateljem usluga i u mjeri u kojoj on postaje fiktivni subjekt.”;

(c) u stavku 4. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„4. Treća strana može dalje delegirati sve poslove i pružanje usluga koji su joj delegirani ako su ispunjeni sljedeći uvjeti.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak 6.a:

„6.a Odstupajući od stavaka 1. i 6. ovog članka, ako posao trgovanja iz Priloga I. stavka 2. točke (b) obavlja jedan distributer ili više njih koji djeluju u svoje ime i koji trguju AIF-om na temelju Direktive 2014/65/EU ili putem investicijskih proizvoda koji se temelje na osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97 takav se posao ne smatra delegiranjem koje podliježe zahtjevima utvrđenima u navedenim stavcima bez obzira na bilo koji ugovor o distribuciji između UAIF-a i distributera.”;

8. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavak 5. umeće se točka (c):

„(c) matična država članica AIF-a može ovlastiti svoja nacionalna nadležna tijela da, na temelju pojedinačne procjene, dopuste da se institucije iz članka 21. stavka 3. točke (a) i osnovane u drugoj državi članici imenuju depozitarom, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. nadležna tijela primila su obrazloženi zahtjev UAIF-a koji dokazuje nedostatak relevantnih usluga depozitara, s obzirom na strategiju ulaganja AIF-a, za imenovanje depozitara u drugoj državi članici; i

ii. nacionalno tržište depozitara matične države članice AIF-a ispunjava barem jedan od sljedećih uvjeta:

– takvo tržište sastoji se od manje od sedam depozitara koji pružaju usluge depozitara AIF-ovima u EU-u (kojima je izdano odobrenje za rad na temelju članka 4. točke (k) podtočke i. ove Direktive) i kojima upravljaju UAIF-ovi u EU-u (kojima je izdano odobrenje za rad na temelju članka 7. stavka 1.) te kada nijedan depozitar nema u skrbništvu imovinu AIF-a koja premašuje 1 milijardu EUR ili protuvrijednost tog iznosa u bilo kojoj drugoj valuti. Taj prag isključuje depozitare koji djeluju na temelju članka 36. stavka 1.a ove Direktive i vlastitu imovinu depozitara;

– ukupan iznos imovine u skrbništvu u ime AIF-ova u EU-u (kojima je izdano odobrenje za rad na temelju članka 4. točke (k) podtočke i. ove Direktive) na takvom tržištu kojom upravljaju UAIF-ovi u EU-u (kojima je izdano odobrenje za rad na temelju članka 7. stavka 1. ove Direktive) ne premašuje iznos od 30 milijardi EUR ili protuvrijednost tog iznosa u bilo kojoj drugoj valuti. Taj prag isključuje depozitare koji djeluju na temelju članka 36. stavka 1.a ove Direktive i vlastitu imovinu depozitara.

Čak i ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u podtočkama i. i ii., odobrenje za imenovanje depozitara u drugoj državi članici izdaje se na temelju pojedinačne procjene nedostatka relevantnih usluga depozitara u jurisdikciji AIF-a, s obzirom na strategiju ulaganja AIF-a.

Kada dopuštaju imenovanje depozitara u drugoj državi članici, nadležna tijela o tome obavješćuju ESMA-u.

Ovom odredbom ne dovodi se u pitanje cjelovita primjena članka 21., uz iznimku stavka 5. točke

(a) tog članka o mjestu u kojem depozitar treba biti osnovan.”;

(b) u stavku 6. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je depozitar osnovan ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(d) države članice u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a i, ako su one različite, matična država članica UAIF-a potpisale su sporazum s trećom zemljom u kojoj je depozitar osnovan, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, a treća zemlja nije navedena u Prilogu I. Zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe;”;

(c) stavak 11. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) depozitar je postupio sa svom potrebnom vještinom i pažnjom pri odabiru i imenovanju treće strane kojoj želi delegirati dio svojih poslova, osim ako je ta treća strana središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u članku 1. točki (f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392*, te nastavlja postupati sa svom potrebnom vještinom i pažnjom pri periodičnim preispitivanjima i stalnom praćenju treće strane kojoj je delegirao dio svojih poslova, kao i postupaka trećih strana u vezi s pitanjima koja su joj delegirana;

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/392 od 11. studenoga 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda povezanih sa zahtjevima za odobrenje za rad te nadzornim i operativnim zahtjevima za središnje depozitorije vrijednosnih papira (SL L 65, 10.3.2017., str. 48.)”;

ii. peti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe ovog članka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u članku 1. točki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392 ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara. Za potrebe ovog stavka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u članku 1. točki (f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392 ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara. ”;

(d) stavak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„16. Depozitar svojim nadležnim tijelima, nadležnim tijelima AIF-a koji ga je imenovao depozitarom i nadležnim tijelima UAIF-a koji upravlja tim AIF-om na zahtjev stavlja na raspolaganje sve informacije koje je dobio tijekom obavljanja svojih dužnosti i koje mogu biti potrebne nadležnim tijelima AIF-a ili UAIF-a. Ako su nadležna tijela AIF-a ili UAIF-a različita od nadležnih tijela depozitara, i. nadležna tijela depozitara bez odgode dijele primljene informacije s nadležnim tijelima AIF-a i UAIF-a, ii. nadležna tijela AIF-a ili UAIF-a bez odgode dijele sve informacije relevantne za izvršavanje nadzornih ovlasti nadležnih tijela depozitara.”;

(e) u stavku 17. točka (c) mijenja se kako slijedi:

podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. uvjete pod kojima depozitar može obavljati svoje dužnosti skrbništva nad financijskim instrumentima koji su registrirani u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira; i”;

9. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) opis upravljanja rizikom likvidnosti AIF-a, uključujući prava isplate u uobičajenim i u iznimnim okolnostima, te postojećih aranžmana isplate ugovorenih s ulagateljima, kao i objavljivanje mogućnosti i uvjeta za primjenu alata za upravljanje likvidnošću odabranih u skladu s člankom 16. stavkom 2.b.”;

ii. umeće se točka (ia):

„(ia) popis naknada i pristojbi koje će se primjenjivati u vezi s poslovanjem AIF-a i koje će snositi AIF s obzirom na UAIF ili njegova povezana društva.”;

(b) u stavku 4. dodaju se sljedeće točke (d), (e) i (f):

„(d) portfelj odobrenih zajmova;

(e) na godišnjoj razini, sve izravne i neizravne naknade i pristojbe koje su izravno ili neizravno naplaćene ili dodijeljene AIF-u ili nekom od njegovih ulaganja;

(f) na godišnjoj razini, svako matično društvo, društvo kći ili subjekt posebne namjene koje su u vezi s ulaganjima AIF-a osnovali UAIF, osoblje UAIF-a ili izravna ili neizravna povezana društva UAIF-a.”;

10. članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. UAIF redovito izvješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o tržištima i instrumentima kojima trguje u ime AIF-ova kojima upravlja.

S obzirom na svaki AIF kojim upravlja, UAIF dostavlja informacije o instrumentima kojima trguje, o tržištima čiji je član ili na kojima aktivno trguje te o izloženostima i udjelima svakog AIF-a. Uključuje relevantne identifikatore za povezivanje dostavljenih podataka o imovini, AIF-ovima i UAIF-u s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka.”;

(b) stavak 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) trenutačni profil rizičnosti AIF-a”;

(c) u stavku 2. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) informacije o postupcima delegiranja koji uključuju delegiranje zajedničkih ili diskrecijskih poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima kako slijedi:

i. informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, uz navođenje imena i boravišta osoba kojima su delegirani poslovi te jesu li usko povezani s UAIF-om i jesu li dobili odobrenje za rad ili su regulirani subjekti za potrebe upravljanja imovinom. Te informacije uključuju relevantne identifikatore osoba kojima su delegirani poslovi za povezivanje dostavljenih informacija s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka;

ii. popis i opis delegiranih djelatnosti koje se odnose na poslove upravljanja rizicima i upravljanja portfeljem;

iii. ako su poslovi upravljanja portfeljem delegirani, iznos i postotak imovine AIF-a koja podliježe postupcima delegiranja koji se odnose na poslove upravljanja portfeljem;

iv. broj ljudskih resursa u ekvivalentu punog radnog vremena koje UAIF zapošljava kako bi pratili postupke delegiranja;

v. opis periodičnih mjera dubinske analize koje provodi UAIF kako bi održavao nadzor nad osobom kojoj su delegirani poslovi, pratio je i kontrolirao, uključujući datum provedbe tih mjera, utvrđene probleme i, prema potrebi, mjere i vremenski okvir koji su određeni za rješavanje tih pitanja;

vi. ako postoje postupci daljnjeg delegiranja, informacije koje se zahtijevaju u točkama od i. do iii. u pogledu osoba s daljnje delegiranim ovlastima i daljnje delegiranih djelatnosti povezanih s poslovima upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;

vii. datume početka i završetka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja.”;

(ca) u stavku 2. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) popis država članica u kojima UAIF ili distributer koji djeluje u ime tog UAIF-a stvarno trguje udjelima ili dionicama AIF-a.”;

(d) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

- (a) pojedinosti o informacijama o kojima se izvješćuje u skladu sa stavcima 1. i 2., točkama od (a) do (c) i točkama od (e) do (f). Tim nacrtom regulatornih tehničkih standarda utvrđuje se i odgovarajuća razina standardizacije informacija o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 2. točkom (d), bez uvođenja dodatnih obveza izvješćivanja. ESMA uzima u obzir druge zahtjeve za izvješćivanje koji se primjenjuju na UAIF-ove i nalaze izvješća koje se objavljuje u skladu s člankom 69.b stavkom 2.; kao i
- (b) učestalost i rokovi za izvješćivanje.

ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. ESMA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuju:

(a) format i standardi za podatke za izvješća iz stavaka 1. i 2.;

(b) metode i aranžmani za dostavljanje izvješća iz stavaka 1. i 2., uključujući metode i postupke za poboljšanje standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima bilo koje relevantno nadležno tijelo, na razini Unije ili na nacionalnoj razini, već izvješćuje u bilo kojem okviru Unije za izvješćivanje.

ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

(f) dodaje se sljedeći stavak 8.:

8. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 56. i podložno uvjetima iz članaka 57. i 58. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem kada se u smislu stavka 4. smatra da se financijska poluga znatno primjenjuje.

11. u članku 35. stavku 2. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svim drugim državama članicama u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. Zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

12. članak 36. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849.”;

(b) dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svim drugim državama članicama u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. Zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

13. u članku 37. stavku 7. točke (e) i (f) zamjenjuju se sljedećim:

„(e) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(f) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a potpisala je sporazum s referentnom državom članicom, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. Zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

15. u članku 40. stavku 2. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a potpisala je sporazum s referentnom državom članicom i sa svim drugim državama članicama u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. Zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

16. članak 42. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU-a ili AIF izvan EU-a ne smatra se visokorizičnom trećom zemljom na temelju članka 9. stavka 2. Direktive (EU) 2015/849.”;

(b) dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU-a ili UAIF izvan EU-a potpisala je sporazum s državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU-a, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija o poreznim pitanjima, uključujući sve multilateralne porezne sporazume, te ta treća zemlja nije navedena u Prilogu I. Zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.”;

18. u članku 47. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Sve informacije koje na temelju ove Direktive razmjenjuju ESMA, nadležna tijela, EBA, Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća* i ESRB smatraju se povjerljivima, osim:

(a) ako ESMA ili nadležno tijelo ili drugo dotično tijelo u trenutku priopćavanja navede da se takve informacije mogu objaviti;

(b) ako je takva objava potrebna zbog pravnog postupka;

(c) ako se objavljene informacije upotrebljavaju u sažetom ili zbirnom obliku u kojem se pojedinačni sudionici na financijskim tržištima ne mogu identificirati.

*Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).”;

19. članak 50. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Kad nadležna tijela jedne države članice imaju opravdane razloge za sumnju da je UAIF, koji ne podliježe nadzoru tih nadležnih tijela, počinio ili čini radnje koje su u suprotnosti s ovom Direktivom, ona o tome što je detaljnije moguće obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela matične države članice i države članice domaćina dotičnog UAIF-a. Tijela koja primaju takvu obavijest poduzimaju primjerene mjere i obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja šalju takvu obavijest o ishodu tih mjera i, u razmjerima u kojima je to moguće, o značajnim događajima koji su se odvijali u međuvremenu. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje ovlasti nadležnog tijela koje šalje obavijest.”;

(b) umeću se sljedeći stavci od 5.a do 5.g:

„5.a Nadležna tijela matične države članice UAIF-a o tome obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a i ESMA-u istodobno s izvršavanjem ovlasti na temelju članka 46. stavka 2. točke (j), kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

5.b Nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a može od nadležnog tijela matične države članice UAIF-a zahtijevati da izvrši ovlasti utvrđene u članku 46. stavku 2. točki (j), uz navođenje razloga za taj zahtjev te o tome obavijestivši ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

5.c Ako se nadležno tijelo matične države članice UAIF-a ne slaže sa zahtjevom iz stavka 5.b, o tome, uz navođenje svojih razloga, obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a i ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

5.d Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavcima 5.b i 5.c ESMA nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a u razumnom roku dostavlja mišljenje o izvršavanju ovlasti iz članka 46. stavka 2. točke (j).

5.e Ako nadležno tijelo ne poštuje ili ne namjerava poštovati mišljenje ESMA-e iz stavka 5.d, o tome obavješćuje ESMA-u navodeći razloge za takvo postupanje. ESMA može objaviti činjenicu da nadležno tijelo ne poštuje ili ne namjerava poštovati savjet koji je dala, zajedno s razlozima koje je nadležno tijelo navelo za takvo postupanje, osim ako se takva objava kosi s legitimnim interesom dioničara, imatelja udjela ili javnosti odnosno ako bi mogla ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela. ESMA o toj objavi nadležnim tijelima dostavlja prethodnu obavijest.

5.f Nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a može od nadležnog tijela matične države članice UAIF-a zahtijevati da bez odgode izvrši ovlasti utvrđene u članku 46. stavku 2., uz navođenje razloga za taj zahtjev te o tome obavijestivši ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

Nadležno tijelo matične države članice UAIF-a o izvršenim ovlastima i svojim nalazima bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina UAIF-a i ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

5.fa Ako je država članica iskoristila mogućnost predviđenu člankom 21. stavkom 5. točkom (c) i ako nadležna tijela matične države članice AIF-a ili, u slučaju kada AIF nije reguliran, nadležna tijela matične države članice UAIF-a imaju opravdane razloge za sumnju da je depozitar koji ne podliježe nadzoru tih nadležnih tijela počinio ili čini radnje koje su u suprotnosti s ovom Direktivom, ta nadležna tijela o tome bez odgode i što je detaljnije moguće obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela dotičnog depozitara. Tijela koja primaju takvu obavijest poduzimaju primjerene mjere i obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja šalju takvu obavijest o ishodu tih mjera. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje ovlasti nadležnih tijela koja šalju obavijest.

5.g ESMA može od nadležnog tijela zatražiti da joj u razumnom roku dostavi objašnjenja u vezi s određenim slučajevima koji predstavljaju ozbiljnu prijetnju zaštiti ulagatelja, ugrožavaju uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili predstavljaju opasnost za stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. ESMA izrađuje smjernice s napucima za nadležna tijela pri izvršavanju ovlasti iz članka 46. stavka 2. točke (j) i napucima o situacijama koje mogu dovesti do podnošenja zahtjeva iz stavaka 5.b i 5.f. Pri izradi tih smjernica ESMA razmatra moguće učinke takve nadzorne intervencije na zaštitu ulagatelja i financijsku stabilnost u drugoj državi članici ili Uniji.

19a. članak 60. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 60.

Objava odstupanja

Kada se država članica koristi odstupanjem ili mogućnostima predviđenima člancima 6. i 9., člankom 15. stavkom 3., člankom 15. stavkom 4.aa, člancima 21., 22., 28. i 43. te člankom 61. stavkom 5., ona o tome, kao i o svim naknadnim promjenama, obavješćuje Komisiju. Komisija javno objavljuje informacije na internetskoj stranici ili putem drugih lako dostupnih sredstava.”;

20. u članku 61. umeće se sljedeći stavak 6.:

„6. Ako upravljaju AIF-ovima koji odobravaju zajmove i koji su osnovani prije [datum donošenja ove Direktive], UAIF-ovi mogu nastaviti upravljati takvim AIF-ovima bez ispunjavanja zahtjeva iz članka 15. stavka 3. točke (d), članka 15. stavaka od 4.a do 4.f i članka 16. stavka 2.a ove Direktive do [5 godina + datum donošenja ove Direktive]. Odstupajući od toga, smatra se da AIF-ovi koji odobravaju zajmove i osnovani su prije [datum donošenja ove Direktive] te ne prikupljaju dodatni kapital ispunjavaju zahtjeve iz navedenih članaka.”;

21. umeće se sljedeći članak 69.b:

„Članak 69.b

Preispitivanje

1. Do [unijeti datum 60 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive] te nakon izvješća ESMA-e u skladu s člankom 7. stavkom 9., Komisija pokreće preispitivanje funkcioniranja pravila utvrđenih ovom Direktivom i iskustva stečenog u njihovoj primjeni. To preispitivanje obuhvaća ocjenu sljedećih aspekata:

- (a) učinka dostupnosti i aktivacije alata za upravljanje likvidnošću od strane UAIF-ova na financijsku stabilnost;
- (b) učinkovitosti zahtjeva za odobrenje za rad UAIF-a iz članka 7. i 8. i sustava delegiranja iz članka 20. ove Direktive;
- (c) primjerenosti zahtjeva iz članka 15. koji se primjenjuju na UAIF-ove koji upravljaju AIF-ovima koji odobravaju zajmove;
- (d) funkcioniranja i primjerenosti ovlasti nadležnih tijela da dopuste imenovanje depozitara u drugoj državi članici kako je utvrđeno u članku 21. stavku 5. točki (c), uključujući važnost kvantitativnih kriterija utvrđenih u članku 21. stavku 5. točki (c) podtočki ii.

2. Do [unijeti datum 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive] ESMA Komisiji podnosi izvješće o razvoju integriranog prikupljanja nadzornih podataka, kojemu je svrha:

(a) smanjiti udvostručavanje i nedosljednosti između okvirâ za izvješćivanje u sektoru upravljanja imovinom i drugim sektorima financijske industrije;

(b) standardizacija podataka te učinkovita razmjena i uporaba podataka o kojima relevantna nadležna tijela, na razini Unije i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvješćivanje.

3. Pri pripremi izvješća iz stavka 2. ESMA blisko surađuje s Europskom središnjom bankom (ESB), drugim europskim nadzornim tijelima i, prema potrebi, nacionalnim nadležnim tijelima.

4. Nakon preispitivanja iz stavka 1. i nakon savjetovanja s ESMA-om Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem iznosi zaključke tog preispitivanja.”;

22. Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom I. ovoj Direktivi;

23. tekst u Prilogu II. ovoj Direktivi dodaje se kao Prilog V.

Članak 2.

Izmjene Direktive 2009/65/EZ

Direktiva 2009/65/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (u):

„(u) „središnji depozitorij vrijednosnih papira” znači središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*.

* Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.)”;

1.a članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. pod točkom (b) umeću se sljedeće podtočke iii. i iv.:

„iii. zaprimanje i prijenos naloga u vezi s financijskim instrumentima;

iv. svaka druga pomoćna usluga ako pomoćna usluga predstavlja nastavak usluga koje je društvo za upravljanje već pružilo i ne dovodi do sukoba interesa koji se ne bi mogli otkloniti dodatnim pravilima.”;

ii. dodaje se sljedeća točka (c):

„(c) administraciju referentnih vrijednosti, u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011;”;

iii. posljednji podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Društvima za upravljanje nije odobreno, u skladu s ovom Direktivom, pružati samo usluge navedene u ovom stavku. Društvima za upravljanje nije odobrena primjena referentnih vrijednosti koje se upotrebljavaju u UCITS-u kojim upravljaju.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Članak 9. stavak 2. Direktive (EU) 2019/2034, članak 15., članak 16. osim stavka 5. prvog podstavka te članci 23., 24. i 25. Direktive 2014/65/EU primjenjuju se ako usluge iz stavka 3. točaka (a) i (b) pružaju društva za upravljanje.”;

2. članak 7. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem društva za upravljanje imaju dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na vrstu UCITS-a kojim upravlja društvo za upravljanje, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje na toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima, a o poslovanju društva za upravljanje odlučuju barem dvije fizičke osobe koje to društvo za upravljanje zapošljava u punom radnom vremenu odnosno izvršni član ili članovi upravljačkog tijela društva za upravljanje koji su se obvezali u punom radnom vremenu voditi poslovanje tog društva za upravljanje, rezidenti su u Uniji i ispunjavaju navedene uvjete;

(c) zahtjevu za odobrenje za rad priložen je poslovni plan u kojem se navodi barem organizacijska struktura društva za upravljanje, koja uključuje tehničke i ljudske resurse kojima će se koristiti za vođenje poslovanja društva za upravljanje te informacije o osobama koje stvarno vode poslovanje tog društva za upravljanje, uključujući:

i. detaljan opis njihove uloge, titule i razine nadređenosti;

ii. opis njihovih linija izvješćivanja i zaduženja u društvu za upravljanje i izvan njega;

iii. pregled predviđenog vremena koje im je na raspolaganju za svako zaduženje;”;

(b) dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) društvo za upravljanje dostavlja informacije o postupcima delegiranja poslova trećim stranama u skladu s člankom 13. i detaljan prikaz ljudskih i tehničkih resursa kojima će se društvo za upravljanje koristiti za praćenje i kontrolu osobe kojoj su delegirani poslovi.”;

3. članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Društva za upravljanje koja trećim stranama namjeravaju delegirati zadaću da, u njihovo ime, obavljaju jedan ili više poslova navedenih u Prilogu II. ili usluge iz članka 6. stavka 3. o tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju se ispuniti sljedeći uvjeti:”;

ii. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ovlaštenje se ne smije ispriječiti učinkovitosti nadzora nad društvom za upravljanje, a posebno se ne smije ispriječiti tome da društvo za upravljanje djeluje u najboljem interesu ulagatelja i klijenata ili da se UCITS-om upravlja na taj način.”;

iii. točke (g), (h) i (i) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) ovlaštenje ne smije sprečavati osobe koje vode poslovanje društva za upravljanje u tome da u bilo kojem trenutku daju daljnje upute društvu kojem su delegirale poslove ili pružanje usluga ili da oduzmu ovlaštenje s trenutačnim učinkom ako je to u interesu ulagateljâ i klijenata.

(h) uzimajući u obzir prirodu poslova i pružanja usluga koji se delegiraju, društvo kojem će se delegirati poslovi ili pružanje usluga mora biti kvalificirano i sposobno za obavljanje dotičnih poslova ili pružanje dotičnih usluga; kao i

(i) u prospektima UCITS-a moraju se navesti usluge i poslovi koje je društvu za upravljanje dopušteno delegirati u skladu s ovim člankom;”;

iv. dodaje se sljedeća točka (j):

„(j) društvo za upravljanje mora biti u mogućnosti opravdati svoju cjelokupnu strukturu delegiranja na temelju objektivnih razloga.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Na odgovornost društva za upravljanje ili depozitara ne utječe činjenica da društvo za upravljanje delegira bilo koji posao ili pružanje usluga trećim stranama. Društvo za upravljanje ne delegira poslove ili pružanje usluga u tolikoj mjeri da se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a ili pružateljem usluga te u tolikoj mjeri da postaje fiktivni subjekt.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci 3., 4. i 5.:

„3. Odstupajući od stavaka 1. i 2. ovog članka, ako posao trgovanja iz Priloga II. obavlja jedan distributer ili više njih koji ne djeluju u svoje ime i koji trguju UCITS-om na temelju Direktive 2014/65/EU ili putem investicijskih proizvoda koji se temelje na osiguranju u skladu s Direktivom (EU) 2016/97 takav se posao ne smatra delegiranjem koje podliježe zahtjevima utvrđenima u navedenim stavcima bez obzira na bilo koji ugovor o distribuciji između društva za upravljanje i distributera.

4. Prije početka preispitivanja iz članka 110.a ESMA Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji podnosi izvješće s analizom tržišnih praksi u pogledu delegiranja i usklađenosti s člancima 7. i 13. utemeljeno, među ostalim, na podacima dostavljenima nadležnim tijelima u skladu s člankom 20.a točkom (e) i na ESMA-inu izvršavanju ovlasti za konvergenciju nadzora.

5. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 112.a donosi mjere kojima se definiraju:

- (a) uvjeti za ispunjavanje zahtjeva iz stavka 1.;
- (b) uvjeti pod kojima se smatra da je društvo za upravljanje UCITS-om delegiralo svoje poslove u tolikoj mjeri da je postalo fiktivni subjekt te se više ne može smatrati upraviteljem UCITS-a ili pružateljem usluga kako je navedeno u stavku 2.”;

4. umeće se sljedeći članak 18.a:

„Članak 18.a

1. Države članice osiguravaju da su UCITS-u dostupni barem alati za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A.

2. Nakon procjene primjerenosti u pogledu strategije ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate društvo za upravljanje odabire barem dva odgovarajuća alata za upravljanje likvidnošću s popisa navedenog u Prilogu II.A točkama od 2. do 7. i uključuje ih u pravila fonda ili osnivačke akte društva za investicije radi moguće primjene u interesu ulagatelja UCITS-a. Odstupajući od toga, društvo za upravljanje može za UCITS kojim upravlja odabrati samo jedan alat za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A točaka od 2. do 7. ako taj UCITS ima odobrenje za rad kao novčani fond u skladu s Uredbom (EU) 2017/1131.

Društvo za upravljanje provodi detaljne politike i postupke za aktivaciju i deaktivaciju svakog odabranog alata za upravljanje likvidnošću te operativne i administrativne aranžmane za primjenu takvog alata.

Otkup u naravi iz Priloga II.A točke 7. može se aktivirati samo kako bi se ispunili zahtjevi za otkup profesionalnih ulagatelja te ako otkup u naravi odgovara razmjernom udjelu imovine koju drži UCITS.

Odstupajući od trećeg podstavka, otkup u naravi može ne odgovarati razmjernom udjelu imovine koju drži UCITS ako se taj UCITS nudi isključivo profesionalnim ulagateljima ili ako je cilj politike ulaganja tog UCITS-a replicirati sastav određenog dioničkog ili obvezničkog indeksa, kako se navodi u članku 53., te dodatno ako je taj UCITS fond čijim se udjelima trguje na burzi kako je definiran u članku 2. stavku 26. Uredbe o tržištima financijskih instrumenata (MiFIR).

3. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se definiraju i pobliže određuju obilježja alata za upravljanje likvidnošću iz Priloga II.A.

4. ESMA izrađuje smjernice kojima se utvrđuju kriteriji za odabir i primjenu prikladnih alata za upravljanje likvidnošću koje će društva za upravljanje upotrebljavati za upravljanje rizikom likvidnosti, uključujući odgovarajuće objave ulagateljima, pri čemu se uzima u obzir sposobnost takvih alata da smanje neopravdane prednosti za ulagatelje koji prvi zahtijevaju otkup svojih ulaganja te da ublaže rizike za financijsku stabilnost. Te smjernice uključuju naputke o okolnostima u kojima se mogu aktivirati računi za odvajanje nelikvidne imovine.

5. Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz stavka 3. u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.”;

5. umeću se sljedeći članci 20.a i 20.b:

„Članak 20.a

1. Društvo za upravljanje redovito izvješćuje nadležna tijela matične države članice UCITS-a o tržištima i instrumentima kojima trguje u ime UCITS-a kojim upravlja.

S obzirom na svaki UCITS kojim upravlja, dostavlja informacije o instrumentima kojima trguje, o tržištima čiji je član ili na kojima aktivno trguje te o izloženostima i udjelima svakog UCITS-a. Uključuje relevantne identifikatore za povezivanje dostavljenih podataka o imovini, UCITS-u i društvu za upravljanje s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka.

1.a Za svaki UCITS kojim upravlja društvo za upravljanje nadležnim tijelima matične države članice UCITS-a dostavlja sljedeće:

(a) sve nove aranžmane za upravljanje likvidnošću UCITS-a, uključujući odabir i aktivaciju alata za upravljanje likvidnošću;

(b) trenutačni profil rizičnosti UCITS-a;

(c) rezultate testova otpornosti na stres provedenih u skladu s člankom 51. stavkom 1;

(d) informacije o postupcima delegiranja koji uključuju delegiranje zajedničkih ili diskrecijskih poslova upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima. Dostavljene informacije obuhvaćaju sljedeće:

i. informacije o osobama kojima su delegirani poslovi, uz navođenje njihova imena i boravišta te jesu li usko povezani s društvom za upravljanje i jesu li dobili odobrenje za rad ili su regulirani subjekti za potrebe upravljanja imovinom. Te informacije uključuju relevantne identifikatore osoba kojima su delegirani poslovi za povezivanje dostavljenih informacija s drugim nadzornim ili javno dostupnim izvorima podataka;

ii. popis i opis delegiranih aktivnosti koje se odnose na poslove upravljanja rizicima i upravljanja portfeljem;

iii. ako su poslovi upravljanja portfeljem delegirani, iznos i postotak imovine UCITS-a koja podliježe postupcima delegiranja koji se odnose na poslove upravljanja portfeljem;

iv. broj ljudskih resursa u ekvivalentu punog radnog vremena koje društvo za upravljanje zapošljava kako bi pratili postupke delegiranja;

v. opis periodičnih mjera dubinske analize koje provodi društvo za upravljanje kako bi održavalo nadzor, praćenje i kontrolu nad osobom kojoj su delegirani poslovi, uključujući datum provedbe tih mjera, utvrđene probleme i, prema potrebi, mjere i vremenski okvir koji su određeni za rješavanje tih pitanja;

vi. ako postoje postupci daljnjeg delegiranja, informacije koje se zahtijevaju u točkama od i. do iii. u pogledu osoba s daljnje delegiranim ovlastima i daljnje delegiranih djelatnosti povezanih s poslovima upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima;

vii. datume početka i završetka postupaka delegiranja i daljnjeg delegiranja;

(e) popis država članica u kojima društvo za upravljanje ili distributer koji djeluje u ime tog društva za upravljanje stvarno trguje udjelima UCITS-a.

1.b Nadležna tijela matične države članice UCITS-a osiguravaju da se sve informacije prikupljene na temelju prvog stavka u vezi sa svim UCITS-ima koje nadziru, kao i informacije prikupljene na temelju članka 7. bez odgode stave na raspolaganje nadležnim tijelima drugih relevantnih država članica, ESMA-i i ESRB-u putem postupaka navedenih u člancima od 102. do 105. o sporazumima o suradnji i razmjeni informacija. Navedena tijela također bez odgode putem tih postupaka i bilateralno dostavljaju informacije nadležnim tijelima drugih država članica kojih se to izravno tiče ako bi društvo za upravljanje pod njihovom odgovornošću ili UCITS kojim upravlja to društvo za upravljanje potencijalno predstavljali važan izvor rizika druge ugovorne strane za kreditnu instituciju, druge sistemski važne institucije u drugim državama članicama ili stabilnost financijskog sustava u drugoj državi članici.

2. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju:

(a) pojedinosti informacija o kojima se izvješćuje u skladu sa stavcima 1. i 1.a točkama od (a) do (c) i (e). Tim nacrtom regulatornih tehničkih standarda utvrđuje se i odgovarajuća razina standardizacije informacija o kojima se izvješćuje u skladu sa stavkom 1.a točkom (d), bez uvođenja dodatnih obveza izvješćivanja. ESMA uzima u obzir druge zahtjeve za izvješćivanje koji se primjenjuju na društva za upravljanje i nalaze izvješća koje se objavljuje u skladu s člankom 20.b; kao i

(b) učestalost i rokovi za izvješćivanje.

ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. ESMA sastavlja nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuju:

(a) format i standardi za podatke za izvješća iz stavaka 1. i 1.a;

(b) metode i aranžmani za dostavljanje izvješća iz stavaka 1. i 1.a, uključujući metode i aranžmane za poboljšanje standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima bilo koje relevantno nadležno tijelo, na razini Unije ili na nacionalnoj razini, već izvješćuje u bilo kojem okviru Unije za izvješćivanje.

ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [unijeti datum 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunu ove Direktive donošenjem provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 20.b

1. Do [unijeti datum 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive] ESMA Komisiji podnosi izvješće o razvoju integriranog prikupljanja nadzornih podataka, kojemu je svrha:

(a) smanjiti udvostručavanje i nedosljednosti između okvirâ za izvještavanje u sektoru upravljanja imovinom i drugim financijskim sektorima i

(b) poboljšati standardizaciju podataka te učinkovitu razmjenu i uporabu podataka o kojima relevantna nadležna tijela, na razini Unije i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u bilo kojem okviru Unije za izvještavanje.

2. Pri pripremi izvješća iz stavka 1. ESMA blisko surađuje s Europskom središnjom bankom (ESB), drugim europskim nadzornim tijelima i, prema potrebi, nacionalnim nadležnim tijelima.”;

6. članak 22.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) depozitar je postupio sa svom potrebnom vještinom i pažnjom pri odabiru i imenovanju treće strane kojoj namjerava delegirati dio svojih zadaća, osim ako je ta treća strana središnji depozitorij vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u članku 1. točki (f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392*, te nastavlja postupati sa svom potrebnom vještinom i pažnjom pri periodičnom preispitivanjima i stalnom praćenju svake treće strane kojoj je delegirao dio svojih zadaća, kao i aranžmana treće strane u vezi s pitanjima koja su joj delegirana.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/392 od 11. studenoga 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda povezanih sa zahtjevima za odobrenje za rad te nadzornim i operativnim zahtjevima za središnje depozitorije vrijednosnih papira (SL L 65, 10.3.2017., str. 48.)”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za potrebe ovog stavka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD izdavatelja kako je definiran u članku 1. točki (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392* ne smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara. Za potrebe ovog stavka, pružanje usluga od strane središnjeg depozitorija vrijednosnih papira koji djeluje u svojstvu CSD ulagatelja kako je definiran u članku 1. točki (f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392* smatra se delegiranjem poslova skrbništva depozitara. ”;

7. u članku 29. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) rukovoditelji društva za investicije moraju imati dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na vrstu djelatnosti koju obavlja društvo za investicije te je stoga potrebno imena rukovoditelja i svake osobe koja ih nasljeđuje na toj funkciji bez odgode priopćiti nadležnim tijelima; a „rukovoditelji” označuju one osobe koje, prema zakonu ili osnivačkom aktu, predstavljaju društvo za investicije ili koje stvarno određuju politiku tog društva. O poslovanju društva za investicije moraju odlučivati najmanje dvije fizičke osobe koje su zaposlene u punom radnom vremenu ili su izvršni član ili članovi upravljačkog tijela društva za upravljanje te koje su se obvezale u punom radnom vremenu voditi poslovanje tog društva za upravljanje, nalaze se u Uniji i ispunjavaju navedene uvjete;”;

8. u članku 84. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Odstupajući od stavka 1.:

(a) UCITS može, u interesu svojih imatelja udjela, privremeno obustaviti otkup ili isplatu svojih udjela ili aktivirati odnosno deaktivirati drugi alat za upravljanje likvidnošću odabran u skladu s člankom 18.a stavkom 2. U interesu imatelja udjela i kako bi se osiguralo da se upisi i isplate provode po pravednoj cijeni, UCITS također može aktivirati račune za odvajanje nelikvidne imovine iz točke 8. Priloga II.A u slučajevima u kojima UCITS ne može osigurati pravedno i točno vrednovanje neke imovine ili u kojima je neka imovina postala neutrživa;

(b) u interesu imatelja udjela ili javnosti, nadležna tijela matične države članice UCITS-a mogu zahtijevati obustavu isplata i upisa iz točke 1. Priloga II.A.

Privremena obustava i aktivacija računa za odvajanje nelikvidne imovine iz točke (a) prvog podstavka predviđa se samo u iznimnim slučajevima kada to okolnosti zahtijevaju i kada je obustava opravdana s obzirom na interese imatelja udjela.

3. UCITS bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice kada aktivira ili deaktivira obustavu isplata i ograničenje otkupa iz točaka 1. i 2. Priloga II.A.

UCITS obavješćuje ta ista nadležna tijela kada aktivira ili deaktivira račune za odvajanje nelikvidne imovine iz točke 8. tog priloga, u razumnom roku prije aktivacije ili deaktivacije tog alata za upravljanje likvidnošću.

Države članice mogu zahtijevati od UCITS-a da obavijesti nadležna tijela svoje matične države članice kada UCITS odluči aktivirati isplatu u naravi, produljiti rok za prethodnu obavijest ili povećati naknadu za likvidnost, gornju granicu čimbenika zaštitnog prilagođavanja cijena ili naknade za sprečavanje razvodnjavanja utvrđene u prospektu fonda ili povećati razliku između ponuđene i tražene cijene u dvostrukom određivanju cijena za potrebe upravljanja likvidnošću.

Nadležna tijela matične države članice UCITS-a o svim obavijestima koje su zaprimila u skladu s ovim stavkom bez odgode obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UCITS-a i ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

3.a Nadležna tijela matične države članice UCITS-a o tome obavješćuju nadležna tijela svih država članica u kojima UCITS trguje svojim udjelima i ESMA-u istodobno s izvršavanjem ovlasti na temelju stavka 2. točke (b), kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

3.b Nadležno tijelo država članica u kojima UCITS trguje svojim udjelima ili nadležno tijelo društva za upravljanje može zahtijevati od nadležnog tijela matične države članice UCITS-a da izvrši ovlasti iz stavka 2. točke (b), uz navođenje razloga za taj zahtjev i o tome obavijestivši ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i integritet financijskog sustava.

3.c Ako se nadležno tijelo matične države članice UCITS-a ne slaže sa zahtjevom iz stavka 3.b, o tome, uz navođenje svojih razloga za neslaganje, obavješćuje nadležno tijelo koje podnosi zahtjev i ESMA-u, kao i ESRB ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

3.d Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavcima 3.b i 3.c ESMA nadležnim tijelima matične države članice UCITS-a u razumnom roku dostavlja mišljenje o izvršavanju ovlasti iz stavka 2. točke (b).

3.e Ako nadležno tijelo ne poštuje ili ne namjerava poštovati mišljenje ESMA-e iz stavka 3.d, o tome obavješćuje ESMA-u navodeći razloge za takvo postupanje. ESMA može objaviti činjenicu da nadležno tijelo ne poštuje ili ne namjerava poštovati savjet koji je dala, uključujući razloge koje je nadležno tijelo navelo za takvo postupanje, osim ako se takva objava kosi s legitimnim interesom imatelja udjela ili javnosti odnosno ako bi mogla ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela. ESMA o toj objavi nadležnim tijelima dostavlja prethodnu obavijest.

3.f ESMA izrađuje smjernice s napucima za nadležna tijela pri izvršavanju ovlasti iz stavka 2. točke (b). Pri izradi tih smjernica ESMA razmatra moguće učinke takve nadzorne intervencije na zaštitu ulagatelja i financijsku stabilnost u drugoj državi članici ili Uniji.

9. u članku 98. dodaju se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Nadležno tijelo države članice domaćina UCITS-a može od nadležnog tijela matične države članice UCITS-a zahtijevati da bez odgode izvrši ovlasti utvrđene u stavku 2., uz navođenje svojih razloga za taj zahtjev te o tome obavijestivši ESMA-u, kao i ESRB, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava.

Nadležno tijelo matične države članice UCITS-a bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države članice domaćina UCITS-a, ESMA-u i, ako postoje potencijalni rizici za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, ESRB o izvršenim ovlastima i svojim nalazima.

4. ESMA može od nadležnog tijela zatražiti da joj dostavi objašnjenja u vezi s određenim slučajevima koji predstavljaju ozbiljnu prijetnju zaštiti ulagatelja, ugrožavaju uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili predstavljaju opasnost za stabilnost cijelog financijskog sustava Unije ili njegova dijela.”;

11. umeće se sljedeći članak 110.a:

Do [unijeti datum 60 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive] te nakon izvješća ESMA-e u skladu s člankom 13. stavkom 4., Komisija pokreće preispitivanje sustava delegiranja iz članka 13.”;

12. članak 112.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od četiri godina počevši od [unijeti datum stupanja na snagu ove Direktive.]”;

(b) u stavku 3. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 12., 13., 14., 18.a, 20.a, 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(c) u stavku 5. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Delegirani akt donesen na temelju članaka 12., 13., 14., 18.a, 20.a, 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;

13. Prilog I. mijenja se kako je navedeno u Prilogu III. ovoj Direktivi;

14. tekst u Prilogu IV. ovoj Direktivi dodaje se kao Prilog II.A.

Članak 3.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije do [unijeti datum 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive] donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.
2. Te odredbe primjenjuju od [...].
3. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.
4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica

Predsjednik/Predsjednica

PRILOZI

Prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća

o izmjeni direktiva 2011/61/EU i 2009/65/EZ u pogledu postupaka delegiranja, upravljanja rizikom likvidnosti, nadzornog izvješćivanja, pružanja usluga depozitara i skrbništva te odobravanja zajmova od strane alternativnih investicijskih fondova

{SEC(2021) 570 final} – {SWD(2021) 340 final} – {SWD(2021) 341 final}

PRILOG I.

U Prilogu I. dodaju se sljedeće točke 3. i 4.:

„3. Zajmovi koji su odobreni u ime AIF-a.

4. Servisiranje sekuritizacijskih subjekata posebne namjene.”

PRILOG II.

„PRILOG V.

**ALATI ZA UPRAVLJANJE LIKVIDNOŠĆU DOSTUPNI UAIF-ovima KOJI
UPRAVLJAJU OTVORENIM AIF-ovima**

- (1) Obustava isplata i upisa: takva obustava znači da ulagatelji privremeno nisu u mogućnosti zahtijevati otkup niti kupiti dionice ili udjele u fondu.
- (2) Ograničenje otkupa: privremeno ograničenje prava dioničara da zahtijevaju otkup svojih dionica ili udjela. To je ograničenje djelomično, tako da ulagatelji mogu zahtijevati otkup samo određenog dijela svojih dionica ili udjela.
- (3) Rokovi za prethodnu obavijest: to je rok koji ulagatelji moraju dati upraviteljima fondova pri otkupu dionica. Upotreba rokova za prethodnu obavijest kao alata za upravljanje likvidnošću podrazumijeva produljenje razdoblja za prethodnu obavijest kako bi se upravitelju fonda omogućilo dulje vremensko razdoblje za odgovor na zahtjeve za isplatu.
- (4) Naknade za likvidnost pri isplati: unaprijed utvrđena naknada, iskazana u postotku ulaganja, koju fondu isplaćuju ulagatelji pri otkupu dionica fonda. Ta naknada odražava trošak za postizanje likvidnosti i jamči da ulagatelji koji ostaju u fondu nisu nepravедno stavljeni u nepovoljan položaj kad drugi ulagatelji tijekom tog razdoblja zahtijevaju otkup svojih udjela ili dionica. Upravljanje likvidnošću može dovesti do povećanja naknade za isplatu.
- (5) Zaštitno prilagođavanje cijena i/ili dvostruko određivanje cijena: ti mehanizmi određivanja cijena mogu se primijeniti kako bi se učinak isplata i upisa fonda na vrijednost investicijskog portfelja sveo na najmanju moguću mjeru.

Zaštitno prilagođavanje cijena odnosi se na prilagodbu jedinstvene neto vrijednosti imovine dionica ili udjela u investicijskom fondu primjenom prethodno utvrđenog čimbenika („čimbenik prilagođavanja”) na tu cijenu kako bi odražavala trošak transakcija fonda koji proizlazi iz aktivnosti ulagatelja. Upravljanje likvidnošću može dovesti do povećanja čimbenika prilagođavanja, unutar unaprijed utvrđenog ograničenja.

Dvostruko određivanje cijena odnosi se na izračun dviju cijena na svakoj točki procjene: ponuđene cijene, po kojoj ulagatelj može kupiti udjele ili dionice u fondu, i tražene cijene, po kojoj ulagatelji mogu prodati svoje udjele ili dionice u fondu. Te se cijene izračunavaju na temelju neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici, kojem se dodaje ili oduzima unaprijed utvrđeni iznos kojim se pokrivaju troškovi za likvidnost pri svakom upisu ili isplati.

(6) Naknada za sprečavanje razvodnjavanja: ta se naknada, koja se plaća fondu, primjenjuje na pojedinačne ulagatelje koji sudjeluju u transakciji kako bi se preostali ulagatelji zaštitili od toga da snose troškove povezane s kupnjom ili prodajom imovine zbog velikih priljeva ili odljeva. Naknada za sprečavanje razvodnjavanja ne uključuje nikakvu prilagodbu cijene dionica ili udjela fonda. Ta se naknada izračunava uzimajući u obzir tekuće troškove likvidnosti i tržišne uvjete.

(7) Isplate u naravi: takve isplate omogućuju da upravitelj fonda ispuni zahtjev za isplatu tako da imateljima udjela ili dionica koji se otkupljuju umjesto gotovine prenese imovinu koju drži fond.

(8) Računi za odvajanje nelikvidne imovine: takvi računi omogućuju fondu da, u iznimnim okolnostima, odvoji određena ulaganja čije su se ekonomske ili pravne značajke znatno promijenile ili su postala nesigurna u odnosu na preostala ulaganja investicijskog fonda.”

PRILOG III.

U Prilogu I. dodatku A u tablici točka 1.13. zamjenjuje se sljedećim:

1.13. Postupci i uvjeti za otkup ili isplatu udjela te okolnosti u kojima se mogu obustaviti otkup ili isplata ili aktivirati drugi instrumenti za upravljanje likvidnošću.

1.13. Postupci i uvjeti za otkup ili isplatu udjela te okolnosti u kojima se mogu obustaviti otkup ili isplata ili aktivirati drugi instrumenti za upravljanje likvidnošću. Kod društava za investicije koja imaju različite investicijske dijelove, podaci o tome kako imatelj udjela može prijeći iz jednog dijela u drugi, te naknade koje se naplaćuju u tim slučajevima.

PRILOG IV.

„PRILOG II.A

ALATI ZA UPRAVLJANJE LIKVIDNOŠĆU DOSTUPNI UCITS-u

(1) Obustava isplata i upisa: takva obustava znači da ulagatelji privremeno nisu u mogućnosti zahtijevati otkup niti kupiti dionice ili udjele u fondu.

(2) Ograničenje otkupa: privremeno ograničenje prava dioničara da zahtijevaju otkup svojih udjela. To je ograničenje djelomično, tako da ulagatelji mogu zahtijevati otkup samo određenog dijela svojih udjela.

(3) Rokovi za prethodnu obavijest: rok koji ulagatelji moraju dati upraviteljima fondova pri otkupu udjela. Upotreba rokova za prethodnu obavijest kao alata za upravljanje likvidnošću podrazumijeva produljenje razdoblja za prethodnu obavijest kako bi se upravitelju fonda omogućilo dulje vremensko razdoblje za odgovor na zahtjeve za isplatu.

(4) Naknade za likvidnost pri isplati: unaprijed utvrđena naknada, iskazana u postotku ulaganja, koju fondu isplaćuju ulagatelji pri otkupu udjela u njihovu fondu. Ta naknada odražava trošak za postizanje likvidnosti i jamči da ulagatelji koji ostaju u fondu nisu nepravедno stavljeni u nepovoljan položaj kad drugi ulagatelji tijekom tog razdoblja zahtijevaju otkup svojih udjela. Upravljanje likvidnošću može dovesti do povećanja naknade za isplatu.

(5) Zaštitno prilagođavanje cijena i/ili dvostruko određivanje cijena: ti se mehanizmi mogu primijeniti kako bi se učinak isplata i upisa na vrijednost investicijskog portfelja sveo na najmanju moguću mjeru.

Zaštitno prilagođavanje cijena odnosi se na prilagodbu jedinstvene neto vrijednosti imovine udjela u investicijskom fondu primjenom prethodno utvrđenog čimbenika („čimbenik prilagođavanja”) na tu cijenu kako bi odražavala trošak transakcija fonda koji proizlazi iz aktivnosti ulagatelja. Upravljanje likvidnošću može dovesti do povećanja čimbenika prilagođavanja, unutar unaprijed utvrđenog ograničenja.

Dvostruko određivanje cijena odnosi se na izračun dviju cijena na svakoj točki procjene: ponuđene cijene, po kojoj ulagatelj može kupiti udjele u fondu, i tražene cijene, po kojoj ulagatelji mogu prodati svoje udjele u fondu. Te se cijene izračunavaju na temelju neto vrijednosti imovine po udjelu, kojem se dodaje ili oduzima unaprijed utvrđeni iznos kojim se pokrivaju troškovi za likvidnost pri svakom upisu ili isplati.

(6) Naknada za sprečavanje razvodnjavanja: ta se naknada, koja se plaća fondu, primjenjuje na pojedinačne ulagatelje koji sudjeluju u transakciji kako bi se preostali ulagatelji zaštitili od toga da snose troškove povezane s kupnjom ili prodajom imovine zbog velikih priljeva ili odljeva. Naknada za sprečavanje razvodnjavanja ne uključuje nikakvu prilagodbu cijene udjela fonda. Ta se naknada izračunava uzimajući u obzir tekuće troškove likvidnosti i tržišne uvjete.

(7) Isplate u naravi: takve isplate omogućuju da upravitelj fonda ispuní zahtjev za isplatu tako da imateljima udjela koji se otkupljuju umjesto gotovine prenese imovinu koju drži fond.

(8) Računi za odvajanje nelikvidne imovine: takvi računi omogućuju fondu da, u iznimnim okolnostima, odvoji određena ulaganja čije su se ekonomske ili pravne značajke znatno promijenile ili su postala nesigurna u odnosu na preostala ulaganja investicijskog fonda. To odvajanje ne može dovesti do toga da se UCITS pretvori u subjekt koji nije UCITS, na temelju članka 1. stavka 5. Direktive o UCITS-u.”